

KERBELA MESAJI

Yazar:

SEYYİD İMAM RUHULLAH MUSEVİ

Türkçe

2010-01-05 16:22:19

KERBELA MESAJI KERBELA MESAJI

SEYYİD İMAM RUHULLAH MUSEVİ

ÇEV. ATILLA GÖLCÜK

ÖNSÖZ

Aşura Dergisi yayınlarının dördüncüsü olan elinizdeki bu eser Kanın Kılıca galebe çaldığı bir gün olan Aşura'nın mesajını en etkili bir dille anlatan Aziz İmam Seyyid Ruhullah Musevi'nin konuşmalarından derlenip kitap haline getirilmiştir.

Şüphesiz ki Kerbela'nın Mesajını ve İmam Hüseyin'in Fonksiyonunu anlatmaya bizim gücümüz yetmez. O'nu anlatmaktan kelimeler acizdir fakat denizden bir zerre misali de olsa KERBELA MESAJINDAN alınması gereken dersler hususunda halkımızı aydınlatılabildik ve bu mektebin yaşamasına bir nebze de olsa katkıda bulunabildikse ne mutlu bize.

Vesselamün Aleyküm ve Rahmetullah

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

AŞURA KIYAMI

SEYYİD İMAM RUHULLAH MUSEVİ (R.A.)'NİN KONUŞMA VE MESAJLARINDAN

"Selam, bir avuç yararıyla birlikte zulüm tezgâhı ve Hilafet gasıplarını ortadan kaldırmak için ayağa kalkan Hüseyin İbni Ali (a.s.)'nin üzerine olsun. O sayı açısından azlık ve her şeyden yoksun olmasından dolayı, zalimlerle işbirliği hayellerine geçit vermedi.

Kerbela'yı kendisi, evlatları ve sınırlı ashabı'nın ölüm yeri karar kıldı ve "Heyhat minnez-zille" (Zillet bizden uzaktır) feryadını Hak talepçilerinin kulağına ulaştırdı."

Seyyid İmam Ruhullah Musevi

Allah (c.c.)'in adıyla

Selam, Şehadet mektebinin bayraktarına, Selam, tarihin daimi galibia mazluma.
Selam, Hüseyin (a.s.) ve Ashabına,

Ve Selam Aşura'nın gerçek evlatları "aziz imam (r.a.) ve yaranına"

Şahadet Mektebi'nin takipçilerinin önünde bulunan bu derleme Şehitlerin Serveri (İmam Hüseyin)'ne tabii olmada kâmil kişiliği olan bir büyük insanın konuşmalarından oluşmaktadır:

Bu insan siyah sitem gecesinde, şahadetin parlak meşalesini eline alarak, kıyam bayraklarını yükseltti. Utanç sessizliği ve zilleti Hüseyin (a.s.)'in kanlı teşeyyüsünün mutahhar önderlerinin üzerinden temizledi. İkinci defa "İhde El-Husneyn" ([I]) ve "Kanın kılıca zaferi" şiarını demir ve çeliğin hâkimiyet çağında yeryüzünün mustazaf ve yalın ayaklılarına öğretti.

Sonunda da destansı bir gayret, asırlarca yere düşürülmeyen eza zincirleri ve kanlı Kerbela hadisesini kan, gözyaşı ve sadakat ile nesilden nesile sinelerde hatırası saklanan Aşura aşkı ile zamanın Yezid hükümetini yerle bir etti.

Anısı her zaman hatıralarda canlı kalsın daima bu hakikate şahitlik ediyordu:
"Bizim her neyimiz varsa Muharrem ve Aşura'dandır."

Hüseyince bir yaşama gönül verenler ve aziz imamın yolunun yolucularından geçmişte olduğu gibi özgürlükçülerin önderine tabii olma ve kıyamda en ileri de bulunma iftiharını çok iyi korumaları ve kendi mübarek varlıklarıyla nüfuz kabul etmeyen

(Velayet) kalesini İslam İnkılabı'nı koruma noktasında mukavim (dayanıklı) ve sağlamca baki kalmaları ve kıymetli ilahi emanet, İslam milletinin mukaddes nizamını cihanın adaletçisi vadesi verilen öç alıcı Mehdi (a.s.)'nin zuhuruna değin güvenilir muhafızları olacaklarına ümidimiz vardır. İnşallah-i Teâlâ.

Hız. İmam Ruhullah Musevi (r.a)'nin

eserlerini yayınlama ve tanzim müessesesi

MUHARREM KANLI ŞEHADETE GİRİŞ

Muharrem, kahramanlık, yiğitlik ve fedakârlık ayı başladı. Kanın kılıca galebe çaldığı bir ay. Hak gücünün batılı ebediyete mahkûm ederek, boş batıl düşünceleri Şeytani hükümetler ve zalimler cephesi üzerine vurduğu bir ay.

Tarih boyunca nesillere zafer yolunu mızrak üzerinde öğreten bir ay. Süper

güçlerin "Hak" kelimesi karşısında yenilgisini sabitleştiren bir ay. Müslümanların İmamı'nın tarihin zalimleriyle mücadele yolunu bizlere öğrettiği bir ay.

Bağımsızlık isteyenler, özgürlükçüler ve hakkı haykıranların sıkılmış yumruğunun tanklar, makineli tüfekler ve şeytanın ordusu üzerine galip gelmesi ve "Hak" kelimesinin batılı yok etmesi gereken bir ay, (1)

Muharrem, adaletin zulüm karşısında, hakkın batıl önünde kıyam ettiği bir aydır ve tarih boyunca hakkın daima batıla karşı zafere ulaştığı ispatlanmıştır. (2)

Muharrem, İslam'ın mücahitler ve mazlumların seyyidi (efendi) vesilesiyle yaşatıldığı, fesat unsurların tuzakları ve İslam'ı uçurumun kenarına getiren Beni Ümeyye rejiminden kurtarıldığı aydır. İslam ilk çıkışından itibaren şehitler ve mücahitlerin kanlarıyla sulandı ve semeresine (netice) ulaştı. (3)

Muharrem, Teşeyyü (Şia) mektebinde fedakârlık ve kanın özünden elde edilen bir zafer ayıdır. (4)

Muharrem ne kadar musibetçi, bilinç veren ve darbe vurup ezen bir aydır. Muharrem, şehitlerin büyük efendisi ve Allah (c.c.) velilerinin önderlerinin kıyam ayıdır.

Tağutlar karşısında ki kendi kıyamıyla insanlığa yapıcılık ve darbe vurma dersi vermiş, zalimin yok edilmesi ve sitem-karın yenilme yolunu, feda etmek ve feda olmakla öğretmiştir. Bu da bizim milletimiz için son zamana değin İslam öğretilerinin temelidir. (5)

Muharrem ve Sefer'dir İslam'ı korumuş olan. (6)

Muharrem ve Sefer'i Ehl-i Beyt (a.s.)'in musibet zikri ile canlı tutmamız gerekir. Zira bu mezhep şimdiye kadar Ehl-i Beyt (a.s.)'in musibet zikirleri ile canlı kalmıştır. (7)

Muharrem, halkın hak meseleleri duymak için geldikleri bir aydır. (8)

Muharrem ayı şimdi ilahi bir kılıç gibi, İslam askerleri, muhterem ruhaniler, değerli hatipler ve Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nin yüksek makamlı Şia (takipçi)'lerinin elindedir. Ondan en son hadde kadar istifade etmeleri gerekir.

İlahi güce yaslanmakla da bu sitem ve hıyanet ağacının geride kalan köklerini de kessinler. Zira Muharrem, Yezidi güçler ve şeytani hilelerin yenilgi ayıdır. (9)

AŞURA KIYAMININ SEBEB VE FAKTÖRLERİ

İslam'ın çıkışında, adalet ve özgürlüğün temelini atan son Peygamber (s.a.a.)'in

rihlet (ölüm)'inden sonra Beni Ümeyye'nin çarpıklıklarının neticesi olarak İslam'ın zalimlerin boğazında yutulması ve adaletin fasıkların ayakları altında yok olmasına az kalmışken Seyyid-üş Şüheda (a.s.) büyük "Aşura" hareketini başlattı. (10)

Yezidilerin zalim hükümetinin İslam'ın nurani çehresi üzerine kırmızı bir kalem çekerek,

İslam'ın büyük Peygamber (s.a.a.)'i ile İslam'ın çıkışında ki Müslümanların tahammül edilemez zahmetleri ve fedakâr şehitlerin kanını unutulmaya terk ederek, heder etmesine az kalmıştı. (11)

Bir mektep, posası çıkmış cahiliyet çarpıklıkları, milliyetçilik ve Arapçılığı yaşatmak için hesaplanmış programlar ve

"La haberun cae ve la vehyun nezel"

"Ne bir haber geldi ve ne bir vahiy nazil oldu" ([II]) şiarları ile mahvedilip yok edilerek, İslam'ın adalet hükümetinden bir "şahin şahlık" yapılmasına böylece de İslam'ı ve vahyi inzivaya çekmeye bir şey kalmamışken, beklenmedik bir anda ilahi vahiy ile beslenip Peygamberlerin Seyyidi Muhammed Mustafa (s.a.a.)

ve Velilerin Seyyidi Ali Murtaza (a.s.)'nin evlerinde terbiye görmüş olan, Siddige-i Tahire (s.a.a)'nin kucağında büyüyen büyük bir şahsiyet kıyam ederek kendi eşsiz fedakârlığı ve ilahi hareketiyle büyük bir olay meydana getirdi. (12)

"Leibet Haşimun bilmülki

Fe la haberun cae ve la vehyun nezel"

(Beni Haşim kabilesi saltanat ile oynadı. Öyleyse ne bir haber geldi ne bir vahiy nazil oldu) Yezit, (Allah'ın laneti üzerine olsun) Ehl-i Beyt kadınlarını Şam'da yanına getirdikleri zaman, çubukla Eba Abdullah (a.s.)'ın mübarek başında ki pak dişlerine vuruyordu ve bu şiiri söylüyordu.) (Me-es Sucumi Fi Tercümeti Nef Mehmumi-Allame Şearani, S. 252.)

Beni Ümeyye İslam'ı ortadan kaldırmayı amaçlamıştı. (13)

Beni Ümeyye'nin yozlaşmış rejimi İslam'ı Tağuti bir rejime çevirme ve İslam'ın kurucusunu da karşı oldukları o şeyle tanıtmaya götürüyordu. Cengiz İran'a ne yaptıysa Muaviye ve sitemkâr oğlu Allah Resulü (s.a.v.)'nün Halifesi unvanıyla İslam'a aynısını yaptı ve vahiy mektebinin esasını şeytani bir rejimle değiştirdi. (14)

Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.), Muaviye ve oğlu'nun (Allah lanet etsin) Mektebi yok oluşa sürüklediklerini ve İslam'ın aksini göstermeye çalıştıklarını gördüler.

İslam geldiyse insanı olgunlaştırıp kemale ulaştırmak içindir, kendisine güç yığmak için gelmemiştir. İnsanı olgunlaştırmak içindir. Bunlar, bu baba ve oğul aynı bu baba ye oğul ([III]) gibi İslam'ı aksinden gösteriyorlardı.

İçki içiyorlardı, Cemaat İmam'ı idiler ama meclisleri oyun meclisleri idi. Onlarda her şey vardı yine de peşlerinde cemaatleri vardı. Cemaat İmam'ı da oluyorlardı, kumarcı Cemaat imamı!

Cuma imamıydılar minbere çıkıyorlardı ve minber ehli de idiler. Minbere çıkıyorlardı Allah Resulü (s.a.a.)'nün Halifesi unvanıyla oysaki Allah Resulü (s.a.a.) aleyhine kıyam etmişlerdi. Feryatları "LA İLAHE İLLALLAH" "Yoktur Allah'tan başka İlah" idi ama Ulûhiyet'e karşı kıyam etmişlerdi.

Amelleri davranışları şeytanca ancak feryatları Allah Resulü (s.a.a.)'nün feryadı. (15)

Yezid'de iktidar sahibi bir sultan idi. -Arz ediyorum ki- Yezid saltanatın tüm sermayesine sahipti ve Muaviye'den sonra tek o vardı.

Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.) hangi hüccet (delil) ile asrının sultanına karşı gelmişti? Allah'ın gölgesinden taraf olmuştu? (Sultana el vurulmaması gerekirdi) Hangi delil ile asrının sultanına karşı geldi?

Asrının Sultanı Şehadeteyn (iki şahadet)'i getiriyor ve diyordu ki, ben Peygamber'in Halifesiyim. Oysa gerçekte kanun dışı bir adamdı. Gerçekte bu adam halkı sömürmek istiyordu. Bu halkı yemek istiyordu. Halkın çıkarlarını, kendisi ve takipçilerinin yemesini istiyordu. (16)

Saltanat ve Velihtlık (padişahlık) batıl ve uğursuz bir hükümet tarzıdır. Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.) onun uygulanmasını önlemek için kıyam etti ve şehit oldu.

Yezid'in veliahtlığı altına girmemek ve onun saltanatını resmi olarak tanımamak için kıyam etti ve tüm Müslümanlar'ı kıyama çağırdı. Bunlar İslam'dan değildir. İslam'ın saltanat ve veliahtlığı yoktur. (17)

Muaviye ve Yezid'in İslam üzerinde olan tehlikeleri yalnız hilafet'in gasp edilmesi değildi. Bu ondan daha az tehlikeli idi. Bunların var olan tehlikeleri İslam'ı bir nevi saltanata çevirmek istemeleriydi.

Maneviyatı tağuti bir şekle büründürmek istiyorlardı. Bunu da biz Allah Resulü (s.a.a.)'nün Halifesiyiz, adı altında yapıyorlar ve İslam'ı bir tağut rejimine dönüştürüyorlardı. Bunlar o iki kişinin İslam'a vermek istedikleri veya verdikleri zararlar içinde en önemlisi idi.

Öncekiler o kadar zarar veremediler. Bunlar İslam'ın asıl esaslarını ters yüz

yapmak istediler. Meclislerinde saltanat vardı! Şarap var di! Kumar vardı?.

Allah Resulü (s.a.v.)'nün Halifesi ve mecliste şarap! Mecliste kumar? Ama yine de Allah Resulü (s.a.a.)'nün Halifesi namaza gidiyor ve cemaat namazı kıldırıyor! Bu tehlike İslam için büyük bir tehlike idi. Bu tehlikeyi Seyyid-üş Şüheda (a.s.) defetti.

Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın 'kıyamı, tağut saltanatına karşıydı. Tağut saltanatı İslam'ı çevirmek istedikleri renge eğer çevirmeyi başarabilseydiler, İslam daha başka bir şey olurdu.

Örneğin; iki bin beş yüz yıllık saltanat gibi olurdu. Oysa İslam gelmişti ki saltanat rejimini ve bunun benzeri rejimleri yok edip Dünya'da ilahi bir hükümet kurmak istiyordu. Tağutu yıkarak onun yerine Allah (c.c.)'ı getirmek istiyordu.

Aynen cahiliyet meseleleri ve geçmiş meseleler. Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın öldürülmesi yenilgi değildi. Çünkü (O kıyam) Allah kıyamıydı ve Allah kıyamında yenilgi yoktur. (18)

Onlar (Beni Umeyye) İslam'ın aslını yok ederek bir Arap devleti kurmak istiyorlardı. Bu işleri, Arap, Acem ve diğer bütün Müslümanların dikkatlerini toplamaları için sebepler oldu. Ve meselenin Arapçılık, Farsçılık ve bunların değilde meselenin Allah ve İslam olduğunu anladılar. (19)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.) çünkü bunların İslam hilafeti ile İslam mektebini kirleterek zıt işler ve zulüm yaptıklarını, bunun da dünyaya Allah Resulü (s.a.v.)'nün halifesi bu işleri yapıyor, diye yansıdığını gördüler.

(O zaman) Seyyid-üş Şüheda (a.s.) gitmeyi gerekirse ölmeyi, (Ancak) Muaviye ve oğlunun eserlerini yok etmeyi, kendileri için görev bildiler. (20)

Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.) Yezid'in zorbacı hükümeti karşısında bir miktar yavaş hareket ettiler. Güç sahibi bir hükümet idi ve İslami olduğunu açıklıyordu. Kendi yakınları ve kavminden de bunlarda vardı.

İslami olduğunu açıklayan hükümet olmasına rağmen, kendi başına buyruk bir İslam hükümetiydi. Allah Resulü (s.a.a.)'nün halifesi kendi hayalinde idi. Ancak sorun burada ki bir memleketin kanunlarına haksız yere musallat olmuş, zalim bir adam idi.

Hazreti Eba Abdullah (a.s.) az miktar (insanı) ile bunun karşısında harekete geçip, kıyam etmesi, onu işten sakındırmak ve nehyi anil münker yapmayı kendisine görev bilmesindendi. (21)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.), zalim ve zorba bir hükümdarın halk içinde hüküm yürüttüğünü gördüklerinde, açıkça; zalim bir hükümdarın halk arasında hükümet

ederek halka zulüm ettiğini gören bir kimsenin, Onun karşısında kişi veya kişilerle her ne kadar başarabiliyorlarsa durulmasını ve o büyük umumi ordunun engellenmesi gerektiğini belirtiyorlar.

(Men rea) (Kim görse) Her kim bir zorba sultanın yaptığı bu tür işleri görse ve onun karşısında sakince oturarak hiç söz söylemezse ve bir iş yapmazsa, bu ülke fet-hetsinler. (22)

O (Seyyid-üş Şüheda) durumu dağıtana kadar, kendi ve yanında ki bir miktar kişinin fedakâr adamın yeri de o zorba sultanın yeridir. (23)

Yezid zahiri hesap üzerinden bakıldığında İslami bir adama benziyordu. Kendisini Peygamber (s.a.a.)'in halifesi olarak hesaplıyordu. Namaz kılıyor ve bizim yaptığımız işlerin tümünü O'da yapıyordu.

Ama ne yapıyordu? Hâlbuki diğer bir taraftan isyankâr idi ve Allah Resulü (s.a.v.)'nün sünnetine muhalefet ediyordu. Allah Resulü (s.a.v.)'nün sünnetine göre Halk ile iyi geçinilmesi gerekir, O tersine amel ediyordu.

Müslümanların kanının korunması gerekir, Müslümanların kanını döküyordu. Müslümanların malının heder edilmemesi gerekir, O Müslümanların malını heder ediyordu.

Babası Muaviye'de bulunan yöntemin aynısına sahipti. Nitekim Müminlerin Emiri (a.s.) onun karşısında kıyam etti. Ancak Hazreti Emir (a.s.)'in ordusu vardı, Oysaki Seyyid-üş Şüheda (a.s.) çok az sayıda kişiyle bir süper gücün karşısındaydı. (24)

İslam'ın çehresine bir zararın verilmek istenildiği gün, İslam büyüklerinin canlarını onun için verdikleri gündür. Muaviye ve oğlunun hilafetleri zamanında mesele böyleydi, bunlar İslam'ın çehresini çirkinleştiriyorlardı.

Müslümanların halifesi unvanıyla, Allah Resulü (s.a.a.)'nün Halifesi unvanıyla o cinayetleri işliyorlardı. Meclisleri ne meclisleri idi. İşte burada görev (bilinci) İslam büyüklerini mücadele edip değişiklik yapmaları için zorluyordu.

Bunların İslam'ın çehresini çirkin göstermeleri, habersiz gafil kimselerin İslam hilafetinin Muaviye ve Yezid'in sahip oldukları hilafet olduğunu hayal etmelerine neden olması mümkün idi. İslam'a tehlikeli olan da budur ve bunun için mücadele etmek gerekir velev insan ölümüne gitse bile. (25)

AŞURA KIYAMININ HEDEFLERİ

Bunların tamamı toplumu ıslah etmek için geldiler. Onların tümü, "Ferdin toplum için (kendisini) feda etmesi gerektiği" meselesine sahiptiler. Ferd her ne kadar büyük olsa da.

Dünya da ki her şeyden daha çok değere sahip olan yüce fert, toplum salâhiyetinin değıştiğinde feda olması gerekir. Seyyid-üş Şüheda (a.s.) bu mizan (terazi, ölçü) üzerinden geldiler, kendisi, Ashabı ve ansan (yardımcı)'nı feda edip gittiler.

Ferdin topluma feda olması gerekir. Toplumun ıslah olması gerekir. "Li yegumen Nasu Bilgisti" Adaletin toplum ve halk içerisinde yer edinmesi gerekir. (26)

"Andolsun ki biz, Peygamberlerimizi, apaçık delillerle gönderdik ve onlarla beraber de kitap ve terazi indirdik, insanlar adaletle doğru muamele etsinler diye ve demiri de indirdik ki onda çetin bir azap var ve insanlara faydalar ve bu da, Allah'ın kendisine ve peygamberlerine, henüz tapısına varmadan yardım edenleri bildirmesi için; şüphe yok ki Allah üstündür ve pek kuvvetlidir."(El Hadid; 25.)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.) tüm ömür ve yaşamını münkerin defi, zulüm hükümetlerinin önünü almak ve hükümetlerin dünya da yaratmış oldukları fesatları yok etmek yolunda sarf etti. Bütün yaşamını bu hükümetin kenara itilerek yok olması, marufun iş başına gelip, münkerin ortadan kalkması için sarf etti. (27)

Seyyid-üş Şüheda kendi itibarını, canını, çocuklarını ve her şeyin akıbetinin bu olayda böyle sonuçlanacağını biliyordu. Onun emirlerini duyup ta Medine'den çıkarak Mekke'ye gelenler sözlerinin hepsini duyuyor ve O'nun ne yaptığının farkında olduğunu görüyorlardı. Böyle görmeye gelmek için değildi belki hükümeti de almak istiyordu.

Kesinlikle bu mana için gelmişti ve bu bir iftihadır. Bazıları Hz. Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın hükümet için gelmediğini zannediyorlar hayır; Bunlar hükümet için geldiler, hükümetin, Seyyid-üş Şüheda (a.s.) ve Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın Şialarının elinde olması gerektiği için. (28)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.) mektebin yok oluşa gittiğini gördüler. Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın kıyamı, Müminlerin Emiri (a.s.)'nin Muaviye karşısında ki kıyamı, Enbiya (peygamberler) (a.s.)'nın zalimler ve kâfirler karşısında ki kıyamı idi.

Mesele bir memleketin alınması değildi. Bütün âlem onların yanında hiçtir. Onların mektebi bu değil, onların amaçları bu değil ki lığı ile bu güç ile mücadele edip onu rezil etmeyi gerekirse öldürülmeyi kendisine vazife biliyordu*

O bir zalim hükümetin memleket kanunları üzerinde sulta kurduğunu gördüğünde kendi vazifesi, kendi ilahi vazifesine göre hareket etmek, yola koyulmak, muhalefet etmek, muhalifliğini açıklamak ve her ne olursa olsun işten el çektirmek gerektiğine dair teşhisini verdi.

Aynı zamanda da kurallar gereği bu kadar kişiyle onların sahip olduğu o kadar adama karşı durmanın başaramayacağı açıktı, ancak vazife idi (29)

Ancak (Seyyid-üş Şüheda (a.s.) için) orada vazifesi gereği kıyam etmesi ve kanını bu milletin ıslahına akıtması gerekiyordu. Yezidin ilmini susturmalıydı ve böyle de ederek tamamladı.

Kendi kanını, oğullarının ve evlatlarının kını verdi. Kendisine ait tüm şeyini İslam için verdi. (30)

İmam Hüseyin (a.s.)'nin öyle büyük bir gücü yoktu ve kıyam etti. Eğer Neuzubillah (Allah'a sığınırız) ağırdan alsaydı, oturur ve benim şer'i vazifem değil ki kıyam edeyim diyebilirdi.

Emevi sarayı Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nin oturmasına ve söz söylememesine çok sevinirdi. Onlarda böylece murat bineklerine binebilirdi. Ama O Müslüm İbni Akil'i halkı biat etmeye böylece de İslam hükümeti teşkil edilip bu fesat hükümeti ortadan kaldırmaya davete çağırarak için, göndermişti.

Eğer o da Medine'de yerinde otursaydı ve o merdek (adamcık bir tür alçaltına ve hor düşürme edatı)'in biat istemeye geldiğinde, Neuzubillah (Allah'a sığınırız) çok iyi; deseydi, sevinirler ve elini dahi öperlerdi. (31)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.) İslam için kendisini ölüme adadı (verdi). (32)

Seyyid-üş Şüheda Ashabın tümünü, gençlerini, varı yoğu bütün mal ve mülkünü (mal ve mülk sahibi değildi) her neyi varsa (Ashabı ve gençleri vardı) Allah (c.c.) yolunda verdi. İslam'ın güçlenmesi ve zulüm ile muhalefet için kıyam etti. (33)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'da öldürüldü fakat bir sevap almaya gitmemişti. Sevap, O'nun için fazla söz konusu değildi. Bu mektebi kurtarmak, İslam'ı ilerletip diriltmek için gitmişlerdi. (34)

Peygamber (s.a.a.) bazı savaşlarda yenildi, Hazreti Emir (a.s.) Muaviye ile olan savaşında yenildi. Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'yı öldürdüler ama ölmesi, Allah (c.c.)'a itaat idi, Allah (c.c.) içindi. Bütün itibarı O'nun içindi, bu açıdan işin içinde hiç bir yenilgi yoktu, itaat etmişti. (35)

HZ.HÜSEYİN (A.S.)'IN KIYAMININ ETKİ VE SONUÇLARI

Eğer, Aşura ve Peygamber (s.a.a.) Ehl-i Beyti'nin fedakârlığı olmasaydı, Nebi Ekrem (s.a.a.)'in "Biset" ve o yorucu zahmetleri, o zamanın tağutlarınca yok oluşa götürülmüştü,

(Eğer Aşura olmasa idi, vahiy ve kitap üzerine kırmızı çizgi çekmek isteyen Ebu Süfyan'cılarının cahiliyet mantığı ve kendi zannına göre vahiy evlatlarını öldürüp şahadete ulaştırmakla İslam esasının yok olacağını ümit eden ve açıkça

(La haberun cae ve la vahyun nezel) diyen karanlık putperestlik asrının yadigarı Yezid, İlahi Hükümetin temelini sökselerdi bilmiyoruz Kur'an-ı Kerim ve aziz İslam'ın başına ne gelirdi.)

Ancak Allah-u Teâlâ (c.c.)'nin iradesi kurtuluş bağışlayan İslam ve hidayet eden Kur'an'ı ebedi korumak, vahyin evlatları şehitlerin, kanı ile yaşatıp destekleyerek zamanın ziyanlarından uzak tutmak,

nübüvvetin özü ve velayetin yadigarı Hüseyin İbni Ali (a.s.)'yi kendi aziz canını inancı ve Peygamber-i Ekrem (s.a.a.)'in büyük ümmetine feda etmek için tahrik etmek bununla da tarihler boyu kanının coşarak Allah'ın dinini sulaması, vahiy ve onun armağanlarına koruyuculuk yapmasını istemişti ve istemekte. (36)

Mazlumlara ve Kur'an taraftarlarının Sey-yid'inin (a.s.) Aşura'da ki Şehadeti-İslam'ın daimi yaşamı ve Kur'an-ı Kerim'in ebedi hayatının başlangıcı idi. Ehl-i Beyt (a.s.)'in mazlumca şahadet ve esareti, İslam adına kendi ham hayalleriyle vahyin esasını yok etmek isteyen Yezidi'lerin tahtını ve tacını sonsuza kadar yokluğa uğurladı. O durumun vuku bulması Süfyanileri tarih sahnesinden kenara itti. (37)

O gün yezidiler, cinayet işleyen kendi elleri ile mezarlarını kazdılar ve kendileriyle birlikte sitemkâr, cinayetkar rejimlerinin de helak olduğunu kaydetteler.

15 Hordad 1942 (6 Haziran 1963)'de Pehleviler, cinayetkar taraftarları ve yandaşları kendi "Zorba Şahlık" eliyle mezarlarını kazdılar ve ebedi utanç ve yıkılışı yerlerine bıraktılar. Allah-u Teâlâ'ya hamd olsun büyük İran İslam milleti güç ve zaferle onların ateş dolu mezarlarına lanet gönderiyor. (38)

Eğer bu kıyam (Hüseyin (a.s.)'in kıyamı) olmasaydı, Yezid ve takipçileri İslam'ı halka ters-den gösteriyorlardı. Bunların ilk baştan İslam'a itikatları yoktu ve İslam velilerine karşı haset ve çekememezlikleri vardı.

Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'ın bu fedakârlığı ile onlara yenilgi vermesine ilave olarak kısa süre geçtikten sonra halkı nasıl bir bela ve musibete girdiklerine dikkatlerini çekti. Bu musibette Beni Ümeyye düzeninin çökmesine neden oldu. (39)

Özleri ilahi vahiyle beslenen, Peygamberler Efendisi Muhammed Mustafa (s.a.v.) ve Velilerin Efendisi Ali Murtaza (a.s.)'nin evlerinde terbiye olan, Sıddıka-i Tahire (s.a.)'nin kucağında büyüyen yüce bir şahsiyet kıyam etti ve kendi eşsiz fedakarlığı ve ilahi kıyamı ile zalimlerin sarayını yıkan, İslam mektebine kurtuluş bağışlayan büyük bir olayı vücuda getirdi. (40)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.) büyük Aşura kıyamını yaparak kendisi ve azizlerinin fedakârlık ve kanı ile İslam ve adaleti kurtardı. Beni Ümeyye düzenini mahkûm ederek onun ini çökertti. (41)

Eğer İslam muhafızlarının fedakârlığı ve O'nun (İmam Hüseyin (a.s.)) mert muhafızları ve fedakâr ashabının şahadeti olmasaydı, İslam Beni Ümeyye'nin zalimane rejimince ters tarafından tanıtılıyor, Nebi Ekrem (s.a.a.) ve fedakar Ashabının zahmetleri boşa gidiyordu. (42)

Masum İmamlar (a.s.) genelde ya öldürüldüler ya da zehirletildiler ama mektepleri korunmuştu. Seyyid-üş Şüheda öldürüldü mektebi korunmuştu belki de mektebi diriltmişti. O (İmam) öldürülmesi ile mektebi diriltti. (43)

Nasıl ki Hak velilerinin çoğunluğu mağlup oldu ve mektepleri korunarak kaldıysa, Seyyid-üş Şüheda (a.s.) Ashap ve yakınları da katliama uğradılar ama mekteplerini ileri götürdüler. Mektepte yenilgi yoktu ilerleme vardı. Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın ölümü Beni Ümeyye'ye sonsuza kadar yenilgi verdi.

Beni Ümeyye bu İslam'ı kötü göstermek, hilafet iddiaları ile de insani ölçüler dışında amel etmek istiyordu. Seyyid-üş Şüheda (a.s.) kendi kanının dökülmesi ile fasit ve batıl rejimi yendi ve kendileri öldü. (44)

Allah Velileri de yeniliyorlardı. Hazreti Emir, Muaviye ile savaşında yenildiğine söz yoktur. İmam Hüseyin (a.s.)'de Yezid ile savaşımında yenildi ve öldürüldü ama gerçekte kazanmışlardı. Onlar zahirde yenilgilerdi hakikatte ise zaferdiler. (45)

Siz şimdiye kadar görmektesiniz ve biz burada oturmuşuz, İslam'ı Seyyid-üş Şüheda (a.s.) diri olarak saklamıştır. (46)

İslam azizdir, bunun için Peygamber evlatları kendi canlarını İslam'a feda ettiler. Hazreti Seyyid-üş Şüheda, O gençler ve Ashabı ile İslam için savaştilar can verdiler de İslam'ı yaşattılar. (47)

Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.) zamanının tağut hükümetiyle olan mücadelesinde ki şahadeti, İslam'a hiç bir zarar getirmedi ve ileri götürdü. Eğer onların şahadeti olmasaydı, Muaviye ve oğlu İslam'ı dünyaya diğer bir şekilde yansıtıyorlardı.

Mescide gidişleri, Cuma namazı kılışları, Cuma imamı olmaları, Cemaat namazı kılmaları, Cemaat namazında imam olmaları Allah Resulü (s.a.a.)'nün halifesi unvanıyla idi. İsim, Allah Resulü (s.a.v.)'nün halifesi, hükümet İslam hükümeti ancak muhteva tam tersi.

Muhteva olarak hesaplansa ne hükümet İslam hükümeti ve ne Hakim İslam hakimi idi. Seyyid-üş Şüheda (a.s.) bunların İslam'ı cahiliyete döndürme ve İslam'ı geçmişte ki benzer şeylerle gösterme planlarını geçersiz kıldı. (48)

Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın Şahadeti mektebi diriltti. Kendisi şehit, İslam diri, oldu Muaviye ve oğlunun tağut rejimini de defnetti....

Öyleyse Seyyid-üş Şüheda (a.s.) öldürölüp şahadete ulaştırılmasın da İslam'a zarar olacak hiç bir şey yoktu ve İslam'a faydası vardı. İslam'ı diriltti. (49)

Eğer Seyyid-üş Şüheda (a.s.) olmasaydı bunlar bu tağut rejimini cahiliyete döndermek için destekliyor olurlardı. Eğer şimdi ben ve sen de Müslim olsaydık, tağut müslümü olurduk, İmam Hüseyin (a.s.) Müslümü olamazdık. İmam Hüseyin (a.s.) İslam'a kurtuluşunu bağışladı. (50)

Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'da mağlup oldu ama nihai zaferi vardı. Ölü vermekle mektepleri yenilgiye uğramadı, düşmanlarını geri püskürttü. Muaviye'nin İslam'ı bir imparatorluk haline getirme ve cahiliyet döneminin cahilane durumuna getirme isteklerini geri çevirdiler.

Yezid ve takipçileri ebediyete kadar defin olundular, ve halkın laneti sonsuza kadar onların üzerinedir. Allah (c.c.)'ın laneti de. Ve onların kendileri korunmuş idiler. (51)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.) yenildi ama Allah (c.c.) için iş yaptığından mağlup etti, yenilmiş olduğu halde mağlup etti. (52)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın fedakârlığı İslam'ı bizler için diri tutmuştur. (53)

Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.) Mekke'ye giriş ve Mekke'den çıkıştaki zamanlamayı halkın Mekke'ye gittikleri bir sırada yapması büyük bir siyasi hareket idi. Bu bütün yönleriyle siyasi bir hareket idi. Bu İslami siyasi hareket Beni Ümeyye'yi ortadan kaldırdı ve eğer bu hareket olmamış olsaydı, İslam ayaklar altına alınmıştı. (54)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'yı öldürdüler İslam'ın terakkisi (ilerleme) daha çoğaldı. (55)

İmam Hüseyin (a.s.) bütün evlatları ve akrabalarıyla birlikte kendisini feda etti ve O'nun şahadetinden sonra İslam daha da güçlendi. (56)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.) Yezid'den yenilgi aldı ancak Muaviye rejimine öyle yenilgi verdiler ki onu ebediyete kadar defin etti. (57)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.) öldürüldü, yenilmedi. Oysa Beni ümeyye'yi öyle mağlup etti ki son ana kadar diğer bir iş yapmayı başaramadılar. Bu kan o kılıçları geri püskürttü. Şimdi bile zaferin Seyyid-üş Şüheda (a.s.), yenilginin Yezid ve taraftarlarının olduğunu gözlemliyorsunuz. (58)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.) az bir topluluk ile Onun (Beni Ümeyye) karşısında kıyam etti. Bu topluluk şehit olmalarına rağmen galip gelmişlerdi. Galip gelmişlerdi bu zulüm düzenine, yenmişlerdi onları. (59)

İmam Seyyid-üş Şüheda (a.s.) haklaydı az bir topluluk ile karşılık verdi, şahadete ulaştı, evlatları da şahadete ulaşmışlardı ama İslam'ı yaşatıp Yezid ve Beni Ümeyye'yi rezil etmişlerdi. (60)

Böylece Seyyid-üş Şüheda (a.s.) Kerbela'ya teşrif getirdiler ve savaş sayı bakımından az bir topluluk ile büyük gruplar arasında kendilerinin katledilip Ehl-i Beyti'nin esir düşmesiyle yenilgiyle sonuçlandı, ancak bu halde bile Yezid'i mağlup etti.

Bu Yezid dünya da haysiyetsiz bir duruma düştü. Öyle ki artık ayakta kalmayı başaramadı. Mektep, tevhid ve İslam mektebiydi bunun için bu mektep korunmuştu. İslam korunmuştu bu açıdan bir mağlubiyet yoktu. (61)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.) Ashap, aile ve yakın akrabalarından bir kaç kişiyle birlikte kıyam ettiler. Çünkü bu kıyam Allah'ındı o habis saltanatın temelini yıktılar hâlbuki katledilmişlerdi ama saltanatın esaslarını yok etmişlerdi. Bu İslam'ı tağuti bir saltanata çevirmek isteyen bir saltanatındı. (62)

Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'yı katlettiler ama katlölunmaları Allah (c.c.)'a itaat üzerineydi. Allah (c.c.) içindi, tüm haysiyeti onaydı. Bu yönden işin içinde bir yenilgi yoktu, itaat etmiş güzelce tamamlamıştı ve onların tümünü de mağlup etmişti. Muaviye ve bunların saltanat durumlarını bu güne kadar sürecektir şekilde ters yüz etmişti. (63)

İslam'da Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın oldukça üzücü şahadeti, inanç ve hedef uğrunda olmasından dolayı akideyi öne götürmüştü. Yani bu şahadet Beni Ümeyye düzenini bozarak ortadan kaldırmıştır. (64)

Allah (c.c.) için iş yapan bir kimseye yenilgi söz konusu değildir. Velew ki öldürülelim mağlubiyetimiz yok. Hz. Seyyid-üş Şüheda öldürüldü ancak yenildi? Şimdi O'nun bayrağı yükseklerde ve Yezid'i işin içinde değil. (65)

Eğer Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın kıyamı olmasaydı bugün biz bile zafere ulaşmayı başaramazdık. (66)

Aşura Özgürlükçülerin Şiarı (Küllü Yevmin Aşura Külli Arzın Kerbela):

Hz. Seyyid-üş Şüheda (a.s.) bizlere, zulüm, sitem ve zalim hükümet karşısında ne yapılması gerektiğini öğretti. İlk baştan gittiği bu yolun kendi ashapı ve ailesini feda edeceği, bu İslam azizlerini kurban ettirecek bir yol olduğunu ama sonucun ne olacağını da biliyordu.

Buna ilave olarak tarih boyunca bu yolu takip eden herkese kalbin sayıdan korkmaması, sayının işi ilerletmeyip keyfiyetinin, yani düşman karşısında işi ileri götüren o şeyin sayıların cihat keyfiyeti olduğunu,

kişilerin çok fazla olabileceğini ama keyfiyetinin tam olmayıp eksik olduğunda efradının az ama keyfiyeti güçlü ve yüce olmasının mümkün olduğunu öğretti. (67)

Hüseyin İbni Ali (a.s.) fedakârlık ederek bütün her şeyini İslam uğrunda verdi. (68)

Müslümanların imamı bizlere zaman, zalim hükümetler Müslümanlar üzerinde zalimce hükümet ettiği bir durumda, onun karşısında güçleriniz eşit düzeyde olmasa da kıyam edip işten el çektirmek ve de İslam temellerinin tehlike de olduğunu gördüğünüzde fedakârlık ederek kan vermekten çekinilmemesi gerektiğini öğretti. (69)

Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.) yaptığı iş ile bizlere, meydanda durumun nasıl, meydan dışında ki durumun nasıl olması, silahlı mücadele eden kimselerin nasıl mücadele etmeleri ve cephe gerisinde bulunanların nasıl tebliğ etmesi gerektiğini yani mücadele keyfiyetini öğretti.

Sayı bakımından az bir topluluğun kendilerine göre çok kalabalık olan bir toplulukla mücadelesinde ki keyfiyetin ve tüm yerleri elinde tutan zorba bir hükümet karşısında az sayıda bir insanla nasıl kıyam edilmesi gerektiğini de.

Bunlar Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'ın millete öğrettiği şeylerdir. Onun yüce mertebeli Ehl-i Beyti ve evlatları da meydana gelen onca musibetten sonra ne yapmak gerektiğini gösterdiler. Teslim olmak mı gerekir?

Mücadelenin bittiğini mi söylemek gerekir yoksa Zeyneb (s.a.)'in O büyük musibetin (Tesguru İndehu el mesaib) "Başka musibetler onun yanında küçük kalır." hemen ardından yaptığı gibi direnmek ve küfür karşısında "zındık" benzerinden konuşma yaparak yeri geldiğinde de konuyu açmak mı gerekirdi.

Hazreti Ali İbni Hüseyin (a.s.)'de sağlığının iyi olmadığı bir haldeyken bile nasıl yaraşıyorsa öyle tebliğ ettiler. (70)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.), Ashabı ve Ehl-i Beyti meydanda ki fedakârlık meydan dışında ki tebliği görevini öğretiler. Hazret'in, Allah-u Teala katında olan fedakarlık ölçüsünün değeri, Hüseyin hareketini hedefe götürme de yardım etmiştir.

Hz. Seccad (a.s.) ve Hz. Zeyneb (s.a.)'in hutbeleri de o ölçüde veya ona yakın miktarda etkileri olmuştur. Onlar bizlere zorba ve zalim hükümet karşısında kadın ve erkekleri korkmaması gerektiğini anlattılar. Hz. Zeyneb (s.a.), Yezid karşısında dikilerek onu küçük duruma düşürdü, öyle ki Beni Ümeyye ömürlerinde öyle bir hakaret duymamışlardı.

([IV]) Onlar yol arası, Küfe ve Şam'da yaptıkları konuşma ve İmam Seccad (a.s.) çıktıkları minberde ([V]) bu olayın, hakkın hak olmayan karşısında olmadığını açığa vurdular. Yani bizleri kötü tanıtmışlardı. Seyyid-üş Şeheda (a.s.)'yı zamanın

hükümeti ve Allah Resulü (s.a.v.)'nün halifesi karşısına çıkan bir adam olarak göstermek istemişlerdi.

Hz. Seccad (a.s.) bu planı kalabalık bir topluluk önünde açığa vurdu, Hazreti Zeynep (s.a.) yine öyle. Bizlerin vazifesini Seyyid-üş Şüheda (a.s.) belli etmiştir. Savaş meydanında azlık olmanızdan korkmayın, şahadetten korkmayın. İnsan, amaç ve ideallerinin sahip oldukları büyüklük ölçüsü oranında zahmete tahammül etmesi gerekir. (71)

İmam Hüseyin (a.s.) az bir toplulukla birlikte her şeyini İslam için feda etti ve büyük bir imparatorluk karşısında dikilerek "Hayır" dedi. (72)

Onlar (İmam Hüseyin), bu meseleyi buyurduklarında kıyamı başlatıp Yezid karşısına dikilmişlerdi. Bu zalim sultanın büyük ordusu karşısına az sayıda bir insanla çıkmıştı. Zamanının tüm güç odaklarını elinde tutan bir süper güç karşısına çıkmıştı.

İmam böylelikle bizlerden sayımız azdı gücümüz yeterli değildi, deme özrünü düşürüyordu. Onlar bunu buyurdıkları zaman devrinin zalim hükümdarına karşı kıyam etmek istiyorlardı.

Halka, hutbe okuyarak kıyam sebebini, bu adam karşısında niçin durduğunu, onun Allah (c.c.)'in ahdini bozarak Peygamber sünnetine muhalefet ettiğini ve Allah (c.c.)'in haramları hiçe sayarak ortadan kaldırdığını beyan ettiler.

Peygamber (s.a.a.) buyurmuşlardır her kim sessiz durur da bunu değiştirmesse onun da yeri Yezid'in cehennemdeki yeridir. Yezid'in yeri, sakın oturan kimsenin yeri olacaktır.

Şimdi bizler Yezid'in ne yapmıştı da Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın ona karşı kıyam edip meseleyi buyurarak program verdiklerini görelim. Seyyid-üş Şüheda (a.s.) buyurdıkları mesele, herkesi içine alan umumi bir meseledir.

"Men rea" Kim görse, zalim bir sultanın bu tür işleri olduğu görerek onun karşısında ne konuşan ne de ameli olarak bir iş yapmayan kimsenin yeri de o zalim sultanın yeridir.

Yezid zahiri hesap üzerinden bakıldığında, İslami bir adama benziyordu. Kendisini Peygamber (s.a.a.)'in halifesi olarak hesap ediyordu. Namaz kılıyor, bizim yaptığımız işlerin tümünü o da yapıyordu.

Ama ne yapıyordu? Hâlbuki bir diğer taraftan isyankâr idi ve Allah Resulü (s.a.a.)'nün sünnetine muhalefet ediyordu. Allah Resulü (s.a.a.)'nün sünnetine göre halk ile iyi geçinilme-si gerekirdi o tersine amel ediyordu, Müslümanların kanının korunması gerekirdi o Müslüman kanı döküyordu, Müslümanların malının heder

edilmemesi gerekirdi o Müslüman malını heder ediyordu.

Babası Muaviye'de bulunan yöntemin benzerine sahipti. Nitekim Müminlerin Emiri (a.s.)'nin ordusu vardı oysaki Seyyid-üş Şüheda az sayıda bir kişiyle süper bir güç karşısındaydı. (73)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın şahadeti tüm zararlardan daha büyük olmuştu ama o ne yaptığını, nereye gittiğini ve hedefinin ne olduğunu biliyordu ve fedakârlık ederek şehit oldu. Bizlerde o fedakârlıklar üzerinden Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın ne yaparak zulüm düzenini bozduğunu ve buna karşılık bizim ne yapmamız gerektiğini hesap etmemiz gerekir. (74)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.) zalim bir hâkimin halk içinde hükümet ettiğini gördüklerinde, eğer bir kimsenin zalim bir hâkimin halk içinde hükümet ederek onlara zulüm ettiğini görürse her ne kadar bir kaç kişiyle de olsa başarabilirse o ordu karşısına dikilmesi ve zulmün önünü alması gerektiğini beyan ediyor.

Yoksa bizim kanımız Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın kanından daha mı renklidir, biz niçin kan vermekten veya can vermekten korkalım? Onlarda aynı şah gibi ben

Müslümanım diyen ondan ne kötü ne iyi olan ve halka böyle yapan halktan sorgusuz sualsiz kendisine itaat edilmesini isteyen Yezid gibi bir zalim adamı def etme hadisesinde, Seyyidüş Şüheda (a.s.) kendi canlarını verseler dahi bu zalim sultanın yanına gitme lüzumunu hissettiler. (75)

Bu İmam Hüseyin (a.s.)'dan bir emirdir. Emir herkes içindir. "Küllî Yevmin Aşura Küllî Arzın Kerbela" bu, hareketin her gün ve her yerde devam ettirilmesini gerektiren bir emirdir.

İmam Hüseyin (a.s.)'de bu program çerçevesinde az miktarda bir insanla beraber tüm şeylerini İslam için feda etti. Büyük bir imparatorluk karşısında dikilerek "Hayır" dedi. Her gün her yerde bu 17 Şehrîver, 1357 (Hicri Şemsi) ve büyük günlerin acı hatırası ümmet üzerinden geçerek istikbar ve istibdad keyf "Hayır" korunması gerekir. (76)

Bu söz (Küllî yevmin Aşura Küllî Arzın Kerbela) büyük bir sözdür, bundan yanlış anlaşılma oluyor onlar her gün ağlamak gerektiğini sanıyorlar, oysa bunun içeriği ondan daha başkadır. Kerbela ne yaptı, Kerbela arzının Aşura günü oynadığı rolü bütün yerlerin oynaması gerekir.

Kerbela'nın rolü buydu; Seyyid-üş Şüheda kaç kişiyle birlikte savaştı, belirli miktarda bir adamla Kerbela'ya geldiler ve Yezid'in zulmü ve zalim devlet karşısında durdular.

Zamanın imparatorluğu karşısına dikilerek fedakârlık ettiler ve öldürüldüler ama

zulmü kabul etmeyip Yezid'i mağlup ettiler. Bütün yerler ve günlerin böyle olması gerekir.

Bizim milletimiz için bütün günlerin bu manaya sahip olması gerekir. "Bu mana, bugün Aşura günüdür zulüm karşısında durmamız gerekir, bu yer Kerbela'dır onun rolünü burada uygulamamız gerekir." olmalıdır.

Kerbela hadisesi bir bölgeyle, bir kişiyle ve de yetmiş kaç kişilik bir toplulukla Kerbela toprağıyla sınırlı değildi. Tüm yerlerin ve günlerin bu rolü oynamaları gerekir, milletlerin gaflete düşmeyerek daima zulüm karşısında durmaları gerekir. (77)

Hazreti Emir (a.s.)'de Muaviye örneğinde olduğu üzere İslam'ı olduğunu iddia eden bir güç ile savaştı. Şimdi, bizim Müslümanlar ve fesatçı düzen ([VI]) arasında olan mücadelede ki delilimiz bu kavga üzerindedir.

Bizim bu işin caizliği ve lüzumunda ki delilimiz Hazreti Emir (a.s.) ve Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın amelidir. Bu iki kişinin sahip oldukları bu güçler et rafını saran o şamatalar güçlerinin etkisi altındaydı, savaşlarda bir takım şeylere bölük bölük askerlere sahiptiler bunlar Müslüman idiler. (78)

Eğer zalim bir hâkim halk üzerine musallat olursa, milletin alim ve bilgelerinin onu işten el çektirmeleri ve nehyi anil münker (kötülükten men etmek) yapmaları gerekmektedir. (79)

Rahatsız olup üzülmeyin, ızdırab çekmeyin, korku ve çekingenliği kendinizden uzaklaştırın zira tabi olduğunuz önderler musibetler ve facialar karşısında sabırla dimdik durdular, bizim bugün gördüğümüz şeyler onlara kıyasla bir şey değil.

Çünkü bizim büyük önderlerimiz Aşura günü ve Muharrem'in onbirinci gecesi gibi hadiseleri geride bıraktılar ve Allah (c.c.)'ın dini uğrunda böyle musibetlere tahammül ettiler. Sizler bugün ne söylüyorsunuz? Neden korkuyorsunuz? Niçin üzülmüyorsunuz?

Hazreti Emir (a.s.) ve İmam Hüseyin (a.s.)'in takipçisi olduğunu iddia eden kimseler için, hâkim düzenin bu tür rezil ve çirkin işleri karşısında kendisini kaybetmesi ayıptır. (80)

Şah'ın zulüm sarayı ve taraftarları karşısında, kutsal Hüseyini hareketinin izinde yapılan on iki Muharrem ve onbeş Hordad kıyımları yapıcı ve ezici olmuştur. Bunlar topluma mücahit ve fedakâr insanlar verdi.

Öyle ki onlar fedakârlık ve hareketleriyle geçen günleri sitemkâr ve hainler üzerine kara günler yaptılar. O kıyımlar büyük milleti hareketli, uyanık ve birbirine sıkı sıkıya bağladı ve yabancı ve yabancılara tapanların gözlerinden uykularını kaçırdı

ve ilim medreseleri üniversiteler ve pazarları, İslam ve mezhebin adalet isteyen kutsal savunma kuleleri haline getirdi. (81)

Bugün mesele önemlidir. Yolunda can verilmesi gereken mühim meselelerden biridir. Mühim olduğundan Seyyid-üş Şüheda canını onun için verdi. Mühimdir zira İslam Peygamberi (s.a.a.) kendisi için yirmi üç yıl zahmet çekti.

Önemlidir çünkü Hazreti Emir, Muaviye ile on sekiz ay savaş yaptı. Oysa Muaviye Seyyid-üş Şüheda (as.) için ağlıyoruz olarak görmeyin, zira ne Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın gözyaşına ihtiyacı vardır ve İslam davası güdüyordu peki öyleyse savaş niçindi? Savaş zalim bir sultan olduğu içindi, bir zulüm makinesi olduğu içindi, öyleyse onu yere vurmak gerekirdi.

Emir (a.s.) büyük ashabından o kadarını ölüme itti ve bunlardan o kadarını öldürdü niçin yaptı? Hakkı ayağa kaldırarak adaleti uygulamak için yapıyordu tüm bunları. (82)

Bizler Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'dan daha yüksek makam da değiliz, O vazifesine göre amel etti ve öldürüldü de. (83)

17 Şehriver, 1357 (Hicr Şemsi) ve büyük günlerin acı hatırası ümmet üzerinden geçerek istikbar ve istibdat (Keyfi yönetim) saraylarının yıkılması yerine İslam Cumhuriyeti'nin adalet bayrağının çekilişi gibi tatlı meyveleri vücuda getirdi.

Öğretici bir emir olan (Küllü yevmin Aşura külli Arzın Kerbela) İslam ümmetinin ülküsü olması gerekir. Bu kıyamın her gün ve her yerde katılımlı bir kıyam olması gerekir. Aşura sayı bakımından az fakat adalet isteyen bir topluluğun aşk ve imanla sarayda oturan zulümkar ve yağmacı müstekbirler karşısında yaptığı bir kıyamdı.

Emir bu ümmetin temel yaşam programını her gün ve her yerde oluşturmak içindir. Geride bıraktığımız günlerle Aşura sürekli tekrarlandı. Meydanlar, caddeler ve sokaklarda dökülen İslam evlatlarının kanı Kerbela'nın tekrarı ve bu emrin öğretici vazifesiydi.

Öte yandan vazifenin müjdesi mustazafların sayıca az ve yaprak ve sazlarla mücehhez olsalar da şeytani güçler karşısında durabilecekleriydi.

Şehitlerin serveri gibi kıyam etmeye vazifelidirler. Bizim şehitlerimizi de Kerbela Şehitleri sayısınca karar kılan müjdedir ve müjdedir ki şahadet zaferin rumuzudur.

17 Şehriver, Aşura, Şüheda meydanı Kerbela, şehitlerimiz Kerbela şehitleri ve milletimizin muhalifleri Yezid ve ona bağlıların birer tekrarıdır. Kerbela, sitemkâr sarayını kan ile yıktı, bizim Kerbela'mızda şeytani saltanat sarayını yerle bir etti.

Şimdi bu kanları varisleri, gençlerin geride kalanları ve kanları uykuda olan şehitler olarak bizlerin, onların fedakârlıklarını neticeye ulaştırana kadar durmayıp kararlı bir irade ve muhkem yumrukla sitemkâr rejimin kalıntıları doğu ve batının hilelerine yenilmişlerin tuzaklarını, şehitlerin faziletli ayaklarının altına gömme vaktidir. (84)

Büyük millet 15 Hordad 1342 (H. Ş.) ile aynı günlere rastlayan ve patlamalara yol açan o uğursuz facianın yıldönümünde Aşura'dan ilham alarak ezici kıyamı vücuda getirdi.

Eğer Aşura ve o patlamanın sıcaklığı olmamış alsaydı, sabıkası olmayan örgütsüzce yapılan böyle bir kıyamın gerçekleşeceği bilinemezdi. Büyük Aşura hadisesi 61 Hicri'den 61 Hordad'a ondan "Bakiyetullah" (İmam Mehdi (a.s.))'ın evrensel kıyamına kadar her yerde devrimler yapandır. (85)

Şimdi bile cephelerde onları (İslam askerleri) gösterdikleri zaman İmam Hüseyin (a.s.)'in aşkı ile cepleri sıcak tuttuklarını görmektesiniz. (86)

Bizim milletimiz şimdi (Küllî yevmin Aşura Küllî arzin Kərbela) meclisler ve gece dualarında Seyyid-üş Şüheda ve Ashabının kalplerde canlandığını anlamışlardır. (87)

İmam Hüseyin (a.s.) kendi kanıyla İslam'ı canlandırdı sizlerde onu takip ederek inkılâp ve İslam'ın uhdesini üzerinize alınız. (88)

Bizler oldukça layık gençler ve iş bilir uzman insanlarımızı kaybetmemize karşılık elde ettiğimiz şeyin kıymeti bu manadan daha değerlidir. Bu mana için Seyyid-üş Şüheda kadın, evlat ve kendisini feda etmiştir. Allah Resulü bilinmemektedir.

Oysa rivayetlerimiz Kərbela mazlumu için dökülen bir damla gözyaşının ne kadar çok değeri olduğunu (s.a.a.) yaşamını bu mana yolunda sarf etmiştir. Masum imamlarımız yine tüm eziyetleri onun uğrunda görmüşlerdir. (89)

Biz eğer Seyyid-üş Şüheda (a.s.) için sonsuza kadar da ağlasak Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'ya bir faydası yok, bizim için faydası vardır. Siz dünyaya olan faydasını hesap edin ahireti kendi yerinde kalsın. Dünyaya olan faydasını hesap edin, ruhi açıdan kalpleri nasıl birbirine yakınlaştırıyor. (90)

Sizler bu ağlama ve mersiye okuma meclislerinde ([VII]) toplanmanın nedenini, yalnız biz Şeye de gözyaşının kendisi zati olarak bir iş yapabilir. Ancak bu meclislerin halkı toplayarak bir yöne kanalize etmesi ve otuz milyon otuz beş milyon kişinin haram olan iki ay ve özellikle Aşura'nın onunda bir yöne doğru yol aldırmasıdır. İmamlarımızdan bazıları benim için minberlerde mersiye okuyun, diye boşuna buyurmamışlardır.

Bizim imamlarımız boş yere, ağlayan, ağlatan veya kendisini ağlama haline sokan

kimsenin ecrinin filan filan olacak, diye buyurmuyorlar. Mesele ağlama ve ağlar gibi görünme meselesi değil, mesele siyasi bir meseledir.

İmamlarımız da aynı o ilahi görüşe sahiptiler. İmamlarımız bu milleti seferber ederek değişik yollardan birlik haline getirmek böylece de zarar ziyan kabul etmeyen tek vücut durumuna büründürmek istemişlerdir. (91) .

İmamlarımızdan bazıları (İmam Bakır (a.s.) olabilir şimdi hatırimda değil) buyuruyorlar; Mina'da benim için ağlayıp inleyecek bir kişi görevlendirin, orada benim için ağlasın ve eza etsin (sine vursun).

([VIII]) Bu İmam Bakır (a.s.)'ın gözyaşına ihtiyacı olduğundan değildi ki şahsı için bir faydası olsun. Ancak bunun siyasi yönüne bakınız; O zaman dünyanın her yerinden insanın geldiği Mina'da bir kişi veya şahıslar oturacaklar

İmam Bakır (a.s.) için ağlayıp inleyecekler ve ona muhalif olan kimselerin cinayetlerini ki örneğin kendisini şehit ettiler, zikredecekler, böylece o aza (sine vurma) meclislerinin asıl mahiyetinin dünyada anlaşılmasına sebep olacaktı. (92)

KERBELA MESAJI KERBELA MESAJI

Hazreti İmam Bakır (a.s.) (Siz daha iyi bilirsiniz) öleceklerini anladıklarında zahiren on yıl Mina'da kendisi için ağlayacak kişi veya kişilerin görevlendirilmesini vasiyet etmişlerdir.

Bu ne türden bir mücadeledir? Hazreti Bakır (a.s.)'ın gözyaşına ihtiyacı mı vardı? Hazreti Bakır (a.s.) gözyaşını ne yapmak istemişti? O zaman da Mina'da niçin? Hac günleri ve Mina!.

Bu nokta orada on yıl ağlanmasının esasını teşkil eder ve siyasi, ruhi, insani boyutları içine alır. İnsanlar geliyorlar ve diyorlar; bu nedir, niçin?

Onlarda bunun böyle olduğunu söylüyorlar ve halk yığınlarının dikkatini bu mektebe çekerek zalimi yok mazlumu daha bir güçlendiriyorlar. Biz gençler verdik, Kerbela gençler verdi bunları korumamız gerekir.

Siz bunun gözyaşı olduğunu sanmayın böyle olması olanaksızdır. Hayır! bu gözyaşı değil siyasi, ruhi ve toplumsal bir meseledir. Eğer sorun ağlamak olsaydı ağlıyor gibi görünmek nesidir?

Ağlıyor gibi görünen ondan ne istiyor? Gerçekten Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın gözyaşına ne ihtiyacı var? İmamların bir yerde toplanılıp gözyaşı dökülmesi için bu kadar ısrar etmelerinin sebebi onun mezhep varlığımızı korumasından dolayıdır. (93)

Matem meclislerinin derin manasının değeri fazla bilinmemiştir. Hatta kendisini ağlama pozisyonuna getirmenin bile değerinin olduğunu söylemektedir. ([IX]) Bu ne mazlumların Seyyidi'nin bu işe ihtiyacı olduğu babından ve nede siz Müslümanların sevap kazanmanızdandır. Gerçi tüm sevaplar var ama niçin matem meclisleri için bu kadar büyük sevab karar kılınmıştır?

Allah-u Teâlâ niçin ağıt hatta bir damla gözyaşı bunu da geçerse kendini ağlama durumuna getirmeye bile bu kadar sevabı vermiştir? Ağır ağır bu meselenin siyasi yönü belirmektedir, inşallah sonra daha çok belirginleşecektir. Bu da matem, matem meclisleri ve ağıt okuma için bu kadar sevap verildiğidir. İbadi ve ruhla ilgili işleri ilave olarak önemli bir siyasi mesele işin içinde olmuştur.

Bu rivayetin sadır olduğu o günler Fırka-i Naciye'nin Emevi ve daha çok Abbasiler'in belalı olduğu günlerdi. Onlar büyük güçler karşısında oldukça az cemiyete sahip olup azınlıktaydılar. O zamanlar bu azınlık siyasi faaliyetlerini örgütlemek için kendisi örgütçü olan bu yolu bulmuşlardı.

Vahiy kaynaklarından, bu meclislerin, gözyaşlarının ne kadar büyük değeri ve de gözyaşı ve matem çok gücü olduğu, rivayetini nakletmekle o zamanın azınlıkta olan Şialarını içtima ediyorlardı. Belki de onların çoğu meselenin ne olduğunu bilmiyorlardı ama mesele tarih boyunca azınlıkta kalmış bir grubun çoğunluk karşısında örgütlenmesiydi.

Devletlerde baştanbaşa örgütçü bir nitelikte olan matem meclisleri, İslam ülkeleri özellikle İslam ve Şia'nın beşiği olan ülkede başa geçerek İslam'ın esasları, ruhaniyet ve karşılarında olan her şeyi yok etmeyi hedeflemiş hükümetler önünde durmuşlardır. Onların karşılarında dikilerek korkutan o şey bu matem meclisleri ve elemanları olmuştur. (94)

Batı tutkunları bize gözyaşı milleti diyebilir ve belki de onların kendisi bir damla gözyaşı karşılığında verilen bu kadar sevaba tahammül etmeyi başaramazlar. Matem meclisini ne kadar sevabı olduğunu, dualar için zikredilen şeyleri ve hatta iki satır dua için zikredilmiş o sevapları idrak edemezler, hazmedemezler onu.

Duaların siyasi yönü ve Allah'a yönelik milletin dikkatini bir noktaya toplayarak milleti İslam'ı bir hedef için seferber ediyor. Hz. Seyyid-üş Şüheda (a.s.) için matem meclislerinde dökülen gözyaşı bir ecir almak için değildir.

Elbette bu da vardır ve başkalarına uhrevi ecir nasip etsin ama mühim olan imamlarımızın daimi olarak sadrı İslam'da planını çizdikleri siyasi yönüdür.

Bir bayrak altında içtima, bir idealin çatısı altında toplamındır bu. Ve hiç bir şey Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın mateminin tesir ettiği ölçüde ona tesir etmeyi başaramaz. (95)

Mescide gelen ve minberde konuşulanları dinleyen bir takım insanlar mersiye okunmaya başlanılınca geri dönüp gidiyorlar. Bunları onun ne olduğu ilgilendirmiyor. O mersiye mihrabı haliyle de minberi olan. Eğer mersiye olmasaydı minberde, bu meselelerde olmazdı. O korumuştur bunları. Bizlerin şehitlerimiz için ağlayıp, feryat ederek insanları uyandırmamız gerekir.

Elbette bizim hepimizin arasında olması gereken bir mesele vardır. Bu, şudur; halka bunların tümünü bizim sevap almak için yapmayıp olayın bizi ilerlettiğini istediğimizden dolayı yapıldığı noktasında anlatılması lazımdır.

Seyyid-üş Şüheda (a.s) öldürüldü ama bir sevap kazanmak için gitmemişti. Sevap O'nun için fazla söz konusu değildi, mektebi kurtarmak, İslam'ı ileriye götürmek ve İslam'ı yaşatabilmek için gitmişlerdi.

Sizler mersiye okuyor, konuşuyor, hutbe veriyorsunuz, mersiye okumakla insanları ağlamaya zorluyorsunuz ve insanlarda gözyaşı döküyorlar, bunların tümü bir hedef uğrunda olmalıdır zira biz İslam'ı halkın bu feryatları ile korumak istiyoruz.

Bu feryatlar, mersiye okumalar, şiirler, ağıtlar, nasıl ki mektebi şimdiye kadar koruduysa biz de onları korumak istiyoruz. Bu noktanın halka söylenerek hatırlatma yapılması gerekir ki; efendi olay mersiye okumam ve birinin de ağlaması meselesi değildir, belki mesele bunun ağıt ile korunduğu meselesidir. Gözyaşları ile korunmuştur bu mektep.

Kendini ağlama durumuna sokmanın bile sevabı vardır, iyi de bunun niçin sevabı var? Kendini ağlama durumuna sokmanın mektebe yardım ettiğinden sevabı vardır zira o da mektebe yardımcı oluyor.(96)

Eğer gerçekten meselenin ne olduğu, matem niçin yapıldığı ve gözyaşının niçin bu kadar değere sahip olup ecrinin Allah katında olduğu anlaşılıp anlatılabilse o zaman bizleri gözyaşı milleti diye değil kahraman millet olarak çağırırlardı.

Eğer Hz. Seccad (a.s.)'ın Kerbela'da her şeyini yitirmesine rağmen gücü her şeye hükmeden bir hükümete sahip bulunduğunu bilselerdi, onun geride bıraktığı bu duaların ne yaptığını, nasıl donatmayı başarabildiğini kavrayabilir ve bize de bu duaların niçin olduğunu sormazlardı.

Eğer bizim aydın görüşlü insanlarımız bu meclisler, dualar, zikirler ve musibet meclislerinin siyasi ve toplumsal yönünü kavrayabilselerdi bu işi niçin yapalım, diye sorma ihtiyacını hissetmezlerdi.(97)

Şimdi bizim gençlerimize ne zamana kadar gözyaşı, ne zamana kadar mersiye, diye telkin etmeye çalıştıkları meseleyi onlar gelsinler açıklayalım. Bunlar mersiye ne demek olduğunu anlamıyorlar ve bu esas şimdiye kadar ne zamana kadarın başında tutulmuştur. Bunu bilmiyorlar ve kendilerine anlatmakta olmuyor.

Bunlar mersiye ve gözyaşının insanı bilinçlendirip yapılandığının farkında değiller. Seyyid-üş Şüheda (a.s.) için yapılan matem meclisleri zulme karşı bir tebliğidir, bu tebliği tağuta karşı yapılmaktadır. Mazluma yapılan zulmün beyanı daimi olarak yapılmalıdır. (98)

Matem tutmanın İslam'ın yaşaması ve İmam Hüseyin Mektebinde ki önemli fonksiyonu:

Bizlerin Müslümanlar arasında ki vahdet sebebini imamlar için yapılan siyasi matem merasimleri özellikle de mazlumların önderi, şehitlerin serveri İmam Hüseyin (a.s.) için yapılmakta olanın ki bunun da Müslümanları mahsusen On İki İmam'a bağlı Şiaların koruyucusu olduğunu bilmesi gerekmektedir. (99)

Müslümanların imamları mazlumların Seyyidi (a.s.) için matem meclislerinin daimi olarak yapılarak, Allah Resulü (s.a.a.)'nün Ehl-i Beyti'nin mazlumiyeti Beni Ümeyye'nin (Allah'ın laneti üzerlerine olsun) zalimliğini beyan etmeyi mazlumun zalime feryadı şeklinde vurgulayarak tavsiye etmişlerdir. Bu öfkeli feryatların canlı kalması lazımdır, zira onun bereketleri İran'ın Yezidilere olan savaşında açıkça görülmüştür. (100)

Şia şehirlerinde mersiye unvanıyla tertiplenen meclisler eksikliklerinin olmasına karşın yine de dine, ahlaki emirleri ve güzel ahlak ve faziletleri yayma açısından etkisi vardır.

Aslında Ali (a.s.) takipçileri, Ulul Emre itaat edenlerin ve Allah'ın dini ve semavi, kanunları olan kutsal Şia Mezhebi, isimleri matem, görevi Allah'ın din ve ahkâmının yayılması olan bu mukaddes meclislerin gölgesinde bu güne kadar ayakta durmuştur ve bundan sonra da duracaktır.

Diğer topluluklar karşısında tamamen azınlıkta olan Şia toplumunda eğer büyük dini kurumlardan biri olan bu kurum olmasaydı dinin hakikati olan Şia Mezhebi'nden geride bir eser kalmazdı. (101)

Âlemlerin Rabbi (c.c.) maceracıların sadrı İslam'da din binasını sarstıklarını ve geride bir kaç kişiden başka kimsenin kalmadığını gördüler ve İmam Hüseyin (a.s.) fedakârlık ederek halkı uyandırması için seçtiler.

Allah-u Teâlâ matem tutanlara insanları uyanık tutmaları ve asıl amacı zulmün kaldırılıp insanları tevhid ve adalete sevk etmeye dayanan Kербela esasının temelini çürümesine fırsat vermemeleri için birçok sevaplar karar kılmıştır.

Bu durumda temeli bu esas üzerine atılan matem için böyle sevapların verilmesi lazım gelirdi ki halk tüm baskı ve zorlukların olmasıyla birlikte ondan el çekmesinler.

Eğer böyle olmasaydı Hüseyin İbni Ali (a.s.) zahmetlerini yıldırım hızıyla ayaklar altına alırlardı, bu da İslam Peygamberi (s.a.a.)'nin teşeyyünün esasını tesis etmek için çektiği zahmet ve sıkıntıların toptan ayaklar altına alınması demek olurdu.

Buna dayalı olarak Allah (c.c.)'in verdiği ücretlerin amelle elde edilen menfaat karşılığında verildiğini varsayarsak bu amelle elde edilen menfaat ve faydanın hak din ve teşeyyü esasının yaşamasıdır ki;

Cihandakilerin dünya ve ahiret saadetleri ona bağlıdır, Şia'nın o zaman ki durumu, İmam Ali (a.s.)'nin muhaliflerinin O'nun takipçilerine yaptıkları çeşitli baskılara bakarak bu amelin kıymetinin bizim düşünce sınırımızın dışına çıkmasından anlayabiliriz.

Alemlerin Rabbi (c.c.)'nin onlar için hazırladığı sevapları hiç bir göz görmemiş kulaklar işitmemiştir ve bu adaletin kemalidir. (102)

İslami milletlerin tüm kanlarını coşturan Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nin bu kanıdır ve aziz Aşura elemanlarıdır, halkı İslam ve İslami hedeflerin korunması için heyecana gelmelerini sağlayan. Bu işte gevşeklik edilmemelidir. (103)

Hak üstündür. Hak üstündür ancak bu bize üstünlük sırrımızı Şia'nın tarih boyu azınlık olduğu Emir-el Mü'minin (a.s.)'in döneminden şimdiye kadar olan yaşamında bulmamızı gerektirir.

Hamd olsun Allah'a şimdi fazla ama o zamanlar azdı. Ancak başkaları karşısında çoğunlukta olmakta bu mezhebin ve İslam memleketlerinin yaşama sırrı değildi. Bizim Şii devletleri görmemiz ve o sırrı korumamız gerekir. En büyük sırlardan biride en önemli sır olan Seyyid-üş Şüheda (a.s.) olayıdır.... Bu sırrı korumamız lazımdır.

Tarih boyunca Bir grup gelmiş ve bundan sonra mersiye okumayın diye söylüyorlardı. Bunlar mersiye'nin ne demek olduğu anlamıyla ayakta duran bu meclisler İmamlar (a.s.) emirleri ile kurulmuş meclislerdir.

Gençlerimizden bazıları bu meclisleri fakat içinde ağıt olan meclisler olarak sanıp şimdi ağıt mı yapalım? Demesinler. Onların yaptığı bir yanlıştan ibarettir. (104)

Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nin mersiyesi İmam Hüseyin mektebinin korunması içindir. Seyyid-üş Şüheda (a.s.) mersiyesini okumayın diyen kimseler gerçekte İmam Hüseyin mektebinin ne olduğunu bilmiyorlar. Bu gözyaşları ve mersiye'nin bu mektebi koruduğunu bilmiyorlar. Bin dört yüz yıldır bu minberler, mersiye'ler, muşibetler ve sine vurmalar bizi korumuş, İslâm'ı bu günlere kadar getirmiştir.

Aslında kötü niyetlere sahip olmayan gençlerden bir grup şimdi güncel sözleri söylememiz gerekir, diye düşünüyorlar. Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nin sözü günceldir

ve daima da güncel olacaktır. Aslında güncel sözü Seyyid-üş Şüheda (a.s.) getirip bizim elimizi vermiştir ve Seyyid-üş Şüheda (a.s.) mektebini bu gözyaşları korumuştur.

O'nun mektebini bu musibetler, feryatlar, konuşmalar sine vurmalar ve O'nun elemanları (arz ediyorum) korumuşlardır. Eğer bir mukaddesatçı fakat evinin bir odasında oturarak kendisi ve hanımı için Aşura ziyaretini okuyup teşbih çekseydi bir şey kalmazdı. Her mektep çığlıklar feryatlar istiyor.

Bir mektep çığlık, feryat istiyor ve eğer sine vurani, ağlayanı ve de ayakları sine vuran, dövünenin içinde olmazsa korunamıyor. Bunlar yanlış yapıyorlar, çocuklardır, bunlar ruhaniyet ve minber ehlinin İslam'da ki rolünü bilmiyorlar ve sizin kendinizde fazla bilmeyebilirsiniz.

Bu rol İslam'ı her zaman ayakta tutmuş bir roldür. Bu gözyaşları bir hanımın bir güle su vermesi misali İmam Hüseyin mektebini canlı tutmuştur. Bizlerin elden yitirdiğimiz her bir şehidimiz için matem meclisleri kurarak ağlamamız, feryat etmemiz gerekir.

Başkaları yapıyorlar, kendilerinden biri öldüğü zaman feryat ediyorlar. Partililerden birinin öldüğünü varsayalım hemen mitingler düzenleyip çığlıklar atıyorlar. Bu da Seyyid-üş Şüheda (a.s.) mektebinin yaşaması için bir miting bir feryattır. Bunlar meselelere dikkat edip ilgilenmiyorlar. Buraya kadar o gözyaşları korumuş canlı tutmuştur bu mektebi.

Mersiye okumalar ve bunlar mektebi canlı tutarak hareketin ileriye gitmesini sağlamıştır. Eğer Seyyid-üş Şüheda (a.s.) olmamış olsaydı bu harekette ileri götürülemezdi. Seyyid-üş Şüheda (a.s.) her yerde vardır.

(Küllî erzin Kerbela) her yer O'nun mahzendir, tüm minberler O'nun huzurudur, tüm mihrablar Seyyid-üş Şüheda (a.s.) sayesinde vardır. İmam Hüseyin İslam'ı kurtardı, biz İslam'ı kurtarmak için giden ve ölen bir kimse için sessiz mi duralım? Her gün ağlamamız lazımdır, her gün mektebi ve bu hareketleri korumak için minbere çıkmamız gerekir. Bu hareketler İmam Hüseyin (a.s.)'in ipoteğindedir. (105)

Bundan daha birlik ne var? Sizin bir milletin böyle birlik halinde olduğundan nerden haberimiz var? Kim bunları bir araya getirdi? Bunları Seyyid-üş Şüheda bir araya getirmiştir.

Bütün İslam ülkeleri ve İslami toplumlarda Aşura ve Tasua ve sekiz ve kaçınıcı günleri büyük deste gruplarını aynı içerikte kim böyle içtima yapmayı başarabilir? Âlemin neresinde halkın böyle bir arada olduğundan haberiniz var?

Hindistan'a gidin aynı düzen, Pakistan'a gidin aynı düzen, Endonezya'ya gidin aynı

düzen, Irak'a gidin aynı düzen, Afganistan'a gidin aynı düzen, her nereye gitseniz aynı düzen peki bunları kim bir araya getirmiştir? Bu birlikteliği elinizden kaçırmayın. (106)

Mazlumların Seyyidi (a.s.) için yapılan matem ve mersiye okuma meclisleri, Allah ve O'nun rızası için kendisi, evlatları ve dostlarının canını feda eden bir kimsenin mazlumiyetinin açığa vurulmasıdır.

Bu olay cephelere giden gençlerimizi öyle bilinçlendirmiştir ki şahadeti istiyor şahadetten iftihar ediyorlar. Ve eğer şahadet nasipleri olmazsa üzüyorlar. Anneleri öylesine bilinçlendiriyor ki kendi gençlerini elden vermelerine rağmen bir iki tane daha gence sahip olduklarını söylüyorlar.

Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın matem meclisleri, dua meclisleri, kümeyi duası ve diğer dualar toplumu bilinçlendirmektedir. Bunun esasını İslam ilk başta bina etmiştir, öyle ki bu ideal ve bu programla ilerleyecek şekildedir. (107)

Onlar, matem tutmanın mahiyetinin ne olduğunu bilmiyorlar. Onlar İmam Hüseyin (a.s.) hareketinin buraya kadar gelerek bu hareketi oluşturduğunu ve bu hareketin ona tabii bir şua olduğunu bilmiyorlar. İmam Hüseyin (a.s.)'in matemine ağlamanın hareketi canlı tutmak ve azınlıkta olan bir topluluğun büyük bir imparatorluk karşısında durma manasını yaşatmak olduğunu bilmiyorlar.

Büyük bir imparatorluk karşısında durarak "Hayır" dedi, her gün her yerde bu "Hayfın korunması gerekir. Bu meclislerde bu "Hayfın korunması gerektiğini savunan meclislerdir.

Çocuklar ve gençlerimiz meselenin gözyaşı milleti meselesi olduğunu sanıyorlar oysa bunu başkaları size gözyaşı milleti demeniz için telkin etmişlerdir. Onlar bu gözyaşlarından korkuyorlar çünkü bu gözyaşları mazlum için olup zalim karşısında feryattır. Sinelerine vurarak dışarı çıkan gruplar zulmün karşısında kıyam etmişlerdir. (108)

O zamanlar güncel olan sözlerden biri de bize "Gözyaşı milleti" denmesiydi. Bu da mersiye meclislerini elinizden almak içindi. O zaman tüm mersiye meclislerini kendisi de mersiye meclisine giden o oyunları çıkaran kimselerin eliyle kapattılar. Mesele mersiye meclisiydi ya onlar mersiye meclisinden daha başka bir şey mi anlayarak onu ortadan kaldırmak istemişlerdi?

Olay İmame ve şapka meselesiydi ya onlar imame ve şapkadan daha başka bir şey mi sezmişlerdi de o ölçü üzerinden imameye muhalefet ediyorlardı? Onlar bu imamenin yaptığı şeyin kendilerinin amel etmek istedikleri şeye engel olduğunu ve matem meclislerinin yapmaya çalıştıkları işe fırsat vermediğini anlamışlardı.

Bir millet Muharrem ayı olduğunda ülkede baştanbaşa aynı mesele söylüyor ve bu

meclisler halkı toparlayarak tek hedefe yönlendiriyor. Otuz otuzbeş milyon cemiyet iki haram ay ve özellikle Aşura'da tek hedefe doğru yol alıyorlar.

Bunları, hatipler ve âlimler Muharrem ayında tüm ülke çapında bir mesele için seferber edebilirler. Meclislerin bu siyasi yönü mevcut olan diğer yönlerinden daha büyüktür. (109)

Bunlar bu meclisleri, mersiye meclisi, musibetlerin zikir meclisinin mazlumu ve zalimin cinayetleri zikretmekle her asırda zalim karşısında bulunduklarını görüyorlardı. Bunlar ülkeye hizmet eden İslam'a hizmet edenlerle ilgilenmiyorlar. Gençlerimiz dikkat etmiyorlar, büyüklerin oyunlarına aldanmayın. Size gözyaşı milleti diyerek kışkırtmak isteyenler hıyanet ediyorlar.

Gözyaşı milleti! Bunlar hıyanet etmektedirler, büyükleri para babaları bu gözyaşlarından korkuyorlar. Bunun delili ise Rıza Han'ın gelerek tüm bunları yok etmesiydi ve bunu yapmaya memurdu.

Rıza Han İngiltere'ye son gidişlerinde Dehli radyosuna biz bunları getirdik şimdi de götürdük diye ilan etmişti. Doğru da söylüyorlardı, İslam'ı ezmek için getirmişlerdi ve bunun yollarından biri de sizin elinizden meclisleri almak olacaktı.

Gençlerimiz toplantılara gitmekle bir hizmet yaptıklarını sanıyorlar matemden bahsedilse hayır diyorlar. Bunu deme; bu söz yanlış, kesinlikle onun söylenmesi gerekir.

Halkın o zamanlar neler olduğunu anlamaları için bu zulümlerin söylenmesi gerekir. Ve bu iş her gün yerine getirilmelidir bu siyasi ve toplumsal yönlerle sahiptir. (110)

Birinci defa beni alıp götürdükleri zaman yol arasında benim otomobilimde olan memurlardan bazıları sizin yanınıza geldiğimizde orada bulunan hicablı kadınlardan, sakın bunlar haberdar olurda vazifemizi yerine getirmeyi başaramayız, diye korktuklarını söylüyorlardı. Bunlar ki bu büyük güçler kadınlardan korkuyorlar.

Büyük güçler her hangi bir elin işin içinde bulunmaksızın halkı bir araya toplayan, büyük bir ülkede baştan başa kendi kendine ülkede ki tüm halkı birbirine kaynaştıran Aşura günlerinde, Muharrem ve Sefer ayları ve Mübarek ayda (Ramazan) halkı birbirinin etrafında toplayan bu meclislerdir, eğer bir mesele İslam'a hizmet edecekse ve birisi bir konuyu söylemek istese, bu mesele tüm ülkede konuşmacılar, hatipler, Cuma ve cemaat imamları vasıtasıyla bir anda yayılmakta, halk bu ilahi bayrağın yani Hüseyin bayrağının altında teşkilatlanmış olmanın sebebinin kaygısında olmaktadır.

Eğer büyük güçler kendi bölgelerinde bir topluluk oluşturmak isteseler bir günden

bir kaç haftaya kadar süren uzun çalışmalarla bir şehirde bir grup insan farzedin, elli ya yüzbin kişi toplanmada konuşma yapacak kişinin konuşmasını dinlemektedirler.

Ancak siz halkı birbirine bağlayan birbirine kaynaştıran meclisler için her hangi bir şey söylenmeksizin bir şehirde değil baştan başa tüm ülkede toplumun bütün tabakaları ve Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın matem tutanları bir kelimeyle toplanmaktadırlar ve her hangi bir zahmet çekilmesine, tebligatta bulunulmasına gerek kalmamaktadır. Halk bu kelimenin Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'dan yükseldiğini gördüklerinden bir araya toplanmaktadırlar. (111)

İnsanı korkutan an tek tek onların kulaklarına söylenen tebligat ve onların bir araya gelip bir topluluk oluşturmaları ve çoğalmalarıdır. İslami toplantıları ve matem meclislerini sizin gözünüzde küçülten şeytani tebligatlardan kaçınmak gerekir.

İnsanın ağzında o yana bu yana falancanın, matem meclislerinin gereksiz olduğu sözü dolaşmada siz de farkında olmadan buna hizmet etmektesiniz, falanca nasıl olurda böyle bir sözü söyleyebilir? Hâlbuki o kimse bu matem meclislerinin nasıl bir siyasi ve İslami yönünün olduğunu bilmektedir. (112)

MATEM MERASİMLERİNİN MİLLETİN VE ÜLKENİN KORUNMASINDAKİ ROLÜ

Aşura'yı canlı tutun, çünkü onun canlı tutulmasıyla sizin ülkenizde her hangi bir tehlikeye uğramayacaktır. (113)

Bütün bu birlik, bizim zaferimizin aslını oluşturan kelime, bu matem meclisleri İslam'ın tebliği ve yayılması amacıyla yapılan toplantılar yüzündendir. Mazlumların Seyyidi (a.s.) halkın zahmet çekilmeksizin toplanıp bir araya gelmeleri için bir meydan oluşturmuştur. (114)

Bütün milletimizde Kerbela hadisesinde ki olan bu birliği dünyada ki en büyük siyasi ve psikolojik olaydır. Bütün kalpler birbirleriyle birleşmektedir. Eğer bu birliği iyi kullanabilirsek bu yüzden muzaffer oluruz. Bu birliğin değerini bilmeliyiz ve gençlerimiz bu konulara ehemmiyet vermeliler. (115)

Bu mescitler, mersiye okumalar, haftalık mersiye okuma toplantıları, bunlar halkın dikkatini toplayan ve birlikteliği oluşturan bunlardır!... Eğer diğer devletler toplumun tüm tabakaları arasında beraberlik sağlamak isteseler, onlar için milyonlarca para harcasalar dahi kolay değildir. Bizleri Seyyid-üş Şüheda (a.s.) böyle beraber kılmıştır.

Bize bizi böyle beraber kılan Seyyid-üş Şüheda (a.s.) için mi üzüntümüzü belirtip ağlamayacakmısınız? Bu gözyaşları bizi korumuştur. Gençlerimiz savaş gücümüzü elimizden almak isteyen şeytanların oyunlarına gelmemelidirler. Bizi ve devletimizi koruyan bunlardır. (116)

Hak daima galiptir. Hak galiptir ancak biz galibiyetin sırrını bulmalıyız. Galibiyetin sırrı neydi? Şia'nın Emir El Müminin (a.s.)'in zamanından bu yana tarih boyunca ayakta kalabilmesinin sırrı neydi?

En büyük sırlardan biri belki de en önemlisi Seyyid-üş Şüheda (a.s.) olayıdır. Eğer biz ülkemizin bağımsız ve özgür bir devlet olmasını istiyorsak bu sırrı korumalıyız.

Tarih boyunca ayakta tutulmuş olan bu merasimler İmamlar (a.s.)'in emirleri ile var olmuşlardır. Bazı gençlerimiz hayale kapılıp ta bu meclislerin sadece gözyaşı dökülen meclisler olduğunu ve bundan böyle ağlamanın gerekmediğini sanmasınlar, bu yaptıkları büyük bir hatadır. (117)

Bizim ulaştığımız derece, milletimizin bir kere inkılâp yaparak içinde gerçekleştirdiği patlamanın yaklaşık olarak hiç bir yerde benzerinin olmamasıdır.

Bir millet ki tüm her şeyi sapık rejime bağlıydı ve o da bütün her şeyi elden çıkarmış ülkenin tüm insanlık şerefini yitirtmiş ve her şeyimizi bir yere bağımlı kılmıştı. Bir seferde elde edilen bu patlama, tüm ülke ve halkı birbiri etrafında toplayarak herkesin bir noktaya bakmalarını sağlayan, matem meclislerinin bereketi idi. (118)

Eğer bunlar milli olsalar -onların acaba Allah (c.c.) ile işleri var mı yok mu işimiz yok milli olduklarını ve ülkelerini istediklerini söylüyorsalar, bunlar mersiye okumaların eteğine yapışmaları lazımdır, zira sizin milletinizi mersiyeler korumuştur. Bu mersiye okumalar, musibetler ve gözyaşları sizin devletinizi korumuştur.

Eğer söz konusu edilmiş plan üzerinden giderek İslam'ın ve ruhanilerin gücünün kırılması, hatiplerin güçlerinin önünün alınması, böylece de istifade için kendilerine açılması gereken yolun ki: (istifade ettiler) olmasını isteyen insanlar iseler onlar başka türden insanlardır ve biz onlarla konuşmayı başaramayız. (119)

Milletimiz bu meclislerin kıymetini bilmelidirler. Bu meclisler daha çok Aşura ve o günlerden başka diğer mübarek günler, haftalar ve buna benzer hareketleriyle milletleri canlı tutmaktadırlar. Eğer bunların siyasi boyutunu batı tutkunları anlasalar onlarda meclisler kurar matem tutarlardı. Onlar eğer millet ve ülkelerini isteseler, ben bu meclislerin daha çok ve daha iyi şekilde ayakta tutulacağından umutluyum. (120)

Bizim milletimizi bu meclisler korumuştur. Rıza Han ve onun savak (gizli polis) memurlarının tüm matem meclislerini yasaklamaları öylesine yapılmış boş bir iş değildi. Rıza Han boşuna bu meclislerin asıl muhalifi olacak biri de değildi.

Rıza Han uzmanlar ve bu işten nefret edenler tarafından görevlendirilmişti. Bizim düşmanlarımız milletler ve Şia'nın durumunu incelemişler ve bu meclisler, mazlum

üzerine ve zalimi açığa vuran mersiyeler okunduğu sürece kendi hedeflerine ulaşmayı başaramayacaklarını görmüşlerdi. Rıza Han zamanında tüm meclisler ülkedekilerin hepsini kapsayacak şekilde yasak edildi.

Minber ehli ve âlimlerin ellerini bağlamakla kendi işlerini yaptılar ve tebligatlarının yapılmasına fırsat vermediler. Diğer taraftan bunlar tebligata başlayarak bizi geriye sürdüler, böylece tüm hazinelerimizi yağmaladılar.

Muhammed Rıza döneminde yine aynı manadaydı ancak başka formülleydi. Yani bu taifeyi süngüler ile değil de başka bir şekilde kenara itmek istemişlerdi. Şimdide onların benzerleri bu meselede ama gençleri oyuna getirmeye çalışıyorlar. Bu mesele Rıza Han'ın meclisleri kapattığı döneme aittir. (121)

Sizler, bu matem meclisleri, sine vurma ve mersiye okumalar olmamış olsaydı 15 Hordad olmazdı diye düşünmeyin. Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın kanının gücünden başka bir güç 15 Hordad'ı öyle yapmayı başaramazdı ve de matem meclisleri dışında hiç bir güç bütün yönlerden saldırılmış, büyük güçlerin kendisine karşı tuzaklar kurduğu bir milletin tuzaklarını etkisiz hale getirmeyi başaramaz. (122)

Yürüyüş, matem tutmayı sizden almaya kalkmasın, matem tutun sine vurarak yürüyüş yapın ve hep birlikte matem tutmak için bir araya gelin. Yürüyüş kelimesi öne sürüldüğü zaman matem tutmayı istemediğimiz manasına geldiğini zannetmeyin.

Biz bu İslam, İslam himayesi ve İslam şehitleriyle işlerimizi yapmayı başarabiliriz, aksi takdirde ne top ve nede tankımız Amerika ve Rusya tank ve toplarına karşı durabilecek güce sahip değildir. (123)

AŞURA KIYAMINI ANMAK İLAHİ ŞİARLARDANDIR

Mazlumların Seyyidi, özgürlükçülerin önderini anma meclisleri, akıl ordusunun cehaleti, adaletin zulmü, emanetin hıyaneti ve İslam hükümetinin tağut hükümetine galebe çalış meclisleridir. Bu meclisler ne kadar sık ve görkemli yapılırsa Aşura'nın kanlı bayrakları mazlumun zalimden intikam alacağı günün gelip çatacağının bir alameti olarak daha da yükseltilere asılacaktır. (124)

Masum imamlar (a.s.) ve özellikle mazlumların Seyyidi, şehitlerin önderi Hazreti Eba Abdullah (a.s.) (Allah'ın Peygamberi'nin, Allah melekleri ve salihlerin selamı O'nun büyük kahraman ruhunun üzerine olsun)'a matem tutma merasimleri yapmak için hiç bir zaman gaflete düşmeyin. (125)

Görkemli bir şekilde yapılmakta olan matem meclislerini olduğundan daha da canlı tutmaya gayret ediniz. (126)

Meclisleri, matem meclislerini ve sine vuran grupları inşallah daha yaraşır ve kâmil

bir halde canlı tutmaya çalışalım. (127)

Masum İmamlar (a.s.)'ın yas ve matem meclislerini canlı tutun, bunlar mezhebimizin şiarlarındandır ve canlı tutulmaları gerekir. Bunlar siyasi şiarlardan biri olup korunmaları gerekir.

Bu kalem aşındıranlar sizi oyuna getirmesinler, çeşitli isimler altında ki bu şahıslar kendi sapık meramlarıyla bütün her şeyinizi elinizden almak istiyorlar, ola ki sizleri oyunlarına getirmesinler. (128)

Meclisler kendi yerinde kalmalı, matem meclisleri kurulmalı ve minber ehli de İmam Hüseyin (a.s.)'in şahadetini canlı tutmaları gerekmektedir. Bizim milletimiz bu İslami şiarları özellikle tüm gücüyle canlı tutmalıdır zira onun canlı olması demek İslam'ın canlı olması demektir. (129)

Biz bu İslami adetler, Aşura, Muharrem, Sefer ve gerektiği zamanlarda yollara düşen İslami bir şekilde sine vuran grupları vurgulayarak söylüyorum korumalı, gözetmeliyiz ve onlarda bu daha fazla işin peşinde olmalıdırlar.

Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın fedakârlığı neticesinde İslâm bizlere canlı kalmıştır. Aşura'yı Ruhaniler sünneti durumu, konuşmacılar geçmişte olduğu gibi ve halk yığınları önceden yaptıkları gibi düzenli muazzam matem unvanıyla yollara düşüp sine vuran destelerle canlı tutmalıdırlar. Şunu bilmeniz gerekir ki eğer hareketinizin korunmuş bir vaziyette kalmasını istiyorsanız bu sünnetleri yaşatınız. (130)

Mersiye okumak efendilerin görevidir. Görkemli sine vurma desteleri oluşturarak dışarı çıkıp sine vurmakta halkın görevidir. Elbette muhalif olabilecek şeylerden kaçınarak destelerle dışarı gelip sine vurma ve her ne yapsalar da içtimalarını korumalıdırlar.

Bu içtimalardır bizleri korumuş olan, bu birlikteliktir bizleri korumakta olan. Saf yürekli aziz gençleri aldatıyorlar. Geliyorlar kulaklarına bundan sonra ağlamayı ne yapmak istiyoruz diyorlar. Ağlamayı ne yapmak istiyoruz demek nedir? (131)

Aşura günleri yollara düşerek sine vuran desteler bizim bunu yürüyüşe çevirmek istediğimizi sanmasınlar. Kendisi yürüyüştür ama siyasi içeriği olan bir yürüyüş. Geçmişte olduğu gibi (belki daha fazla) sine vurmalar mersiye okumalar, bunlar bizim zaferimizin sırrıdır. Tüm ülkede baştanbaşa mersiye meclisleri olsun, herkes mersiye okusun ve ağlasın. (132)

Sine vurun ve sine vurarak yollara düşün, hepiniz matem tutmak için bir araya geliniz. Yürüyüş kelimesi ortaya atıldığında bizim matem tutup sine vurmaya istemediğimiz manasında algılamayın. Biz bu İslam, İslam'ın himayesi ve İslam şehitleriyle ancak işlerimizi yapmayı başarabiliriz yoksa top ve tankımızın Amerika

ve Rusya tank ve topuna karşı duracak gücü yoktur. (133)

Aşura günü topluluğun dışarı çıktığı zaman inşaallah İmam Hüseyin (a.s.)'in matem merasimleri kendi kuvvetinde olsun. Tüm yürüyüşlerde İmam Hüseyin (a.s.) merasimi olmalıdır. (134)

Allah (c.c.) tüm milletimizi bu Aşura'da geçmiş sünnetlere amel etmeye, matem tutanlar ve sine vurup mersiye okuyanların kendi güçlerinde baki kalmalarına muvaffak etsin. Ve biliniz ki bu milletin hayatı mersiye okumalar, içtimalar ve matem tutanlardır. (135)

MATEM MECLİSLERİNDE ŞER'İ YÖNLERE RİAYET

Burada bir iki sözde matem ve Hüseyin İbni Ali (a.s.) adına kurulan meclisler hakkında söylememiz gerekir. Biz ve dindar olan hiç bir kimse bu isim altında ne yaparsan iyidir demiyoruz.

Âlimlerden birçoğu ve bilge kişiler kendi dönemlerinde bu tip işleri kötü saymış ve önlemişlerdir. Hepimizin bildiği gibi yirmi yıl önce Şia'nın büyük ruhanilerinden Amil Âlim merhum Hacı Şeyh Abdulkerim ([X]) Kum'da Sebiyh Hani ([XI]) yi yasakladı ve oldukça büyük meclislerden birini de mersiye okuma yeri olarak değiştirdi. Başka ruhani ve bilge insanlarda dinin emirlerine muhalif olan şeylere mani olmuşlar ve olmaktadır. (136)

Eğer hareketinizin korunmasını istiyorsanız bu adaletleri canlı tutmanız gerektiğini bilmelisiniz. Elbette geçmişte bazı istenmeyen şeyler olsa da bunlar İslami meselelerden habersiz kişilerin eliyle olmuşlardır. Onların bir miktar tasfiye olması lazımdır. Ancak matem meclislerinin kendi gücünde baki kalmaları gerekir. (137)

Bu büyük ve azamette (elbette şer'i olmayan yönleri de hesap edilmesi ve şer'i yönlerin korunması lazımdır) o muhtevayla her yerde sine vuran dövünenleri bu şekilde içtima etmeyi kim başarabilir. (138)

KONUŞMACI VE MERSİYE OKUYANLARA TAVSİYELER

Hak İmamlar (a.s.) hakkında ki mersiye ve övgü şiirlerinde zalimlerin her asırda yaptıkları sitem ve cinayetlerin onları mahkûm edilip darbe vuracak şekilde hatırlatılması lazımdır.

Bizim asrımızda Amerika, Rusya, onlara bağlılar ve mahsusen büyük ilahi harem hainleri Suud ailesi "Allah'ın meleklerinin ve Resulü'nün laneti üzerlerine olsun"nin eliyle mazlum bir duruma düşürülen İslam dünyasının mazlumiyeti onlara darbe vurarak yıpratmak şeklinde hatırlatılıp nefret ve lanet okunmalıdır. (139)

Minber ehli (Allah-u Teâlâ'nın eli üzerlerindedir) halkı İslami meseleler, İslam'ın

siyasi ve toplumsal meselelerine sevk etmeye çaba gösterebilirler. Mersiyeden el çekmeye kalkmayın zira biz mersiye ile canlı durmaktayız. (140)

Konuşmacılar güncel meseleleri söyledikten sonra geçmişte okumuş oldukları gibi mersiye okusunlar ve halkı fedakârlık etmeye hazırlasınlar. (141)

Minber bittikten sonra mersiye okusunlar ve fazlada okusunlar geçmişte yapıldığı gibi iki kelime olmasın. Mersiye okunuyor olmalı, mersiye söylenmeli, Ehl-i Beyt'e (a.s.) fazilet ve musibetleriyle ilgili şiirler söylenmeli ki böylelikle halk ön saflarda olmak için hazır olabilsin ve İmamlarımızın tüm ömürlerini İslam'ın yapılması için sarf ettiklerini bilsinler.

Eğer onlar anlaşılmak isteselerdi maddi açıdan her şey kendileri için hazırды ancak kendilerini İslam'a feda ederek anlaşma yapmadılar. (142)

Halkı kendi etrafında toplamış olan bu meclislerde eğer bir kimse bir meseleyi söylemek istese bu bütün ülkede konuşmacılar, hatipler, cuma ve cemaat imamları vasıtasıyla yayılıyor ve halkın aynı anda ilahi bayrak yani Hüseyini bayrak altında toplanmasının sebebi oluyor. (143)

MUHARRREM VE KERBELA HAKKINDA HAZRETİ İMAMIN (R.A.) BUYURMUŞ OLDUKLARI SÖZLERDEN SEÇMELER

Kerbela'yı canlı tutun, Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın mübarek ismini yaşatın zira onun yaşaması İslam'ın canlı olarak korunmasıdır. (144)

Tüm İslam milletlerinin kanını coşturan Seyyid-üş Şüheda (a.s.)'nın kanıdır. (145)

Tüm zaferimizin başlatıcısı olan vahdet kelimesi bu matem ve yas meclisleri sayesinde oluşmuştur. Bu meclisler İslam'ın tebliği ve yayılmasına vesile olmuşlardır. (146)

Muharrem ayı, şehitlerin büyük efendisi, Allah velilerinin serverinin tağut karşısında kıyamıyla insanlığa bilinç ve darbe vurmaya, zalimin yok oluşu, zalimlerin yenilişi, feda vermek ve feda olmanın yolunu öğrettiği bir aydır. Ve bunun kendisi bizim milletimiz için sonsuza kadar İslam öğretilerinin temelidir. (147)

Muharrem, adaletin zulüm, hakkın batıl önünde kıyam ederek tarih boyunca hakkın daima batıla galebe çalacağına ispatlandığı bir aydır. (148)

İslam İnkılâbı Aşura ve onun büyük ilahi inkılâbıyla iç içedir. (149)

Muharrem ayı Teşeyyü mektebi için zaferin, fedakârlık ve kanın bünyesinden elde edildiği bir aydır. (150)

İslam'ı korumuş olan Muharrem ve Sefer aylarıdır. (151)

Eğer bu matem meclisleri, mersiye okumalar ve sine vuranlar olmasaydı 15 Hordad'ın meydana gelmeyeceğini zannetmeyin. (152)

Sizler bakınız kendi asırlarının en iyi Allah'ın kulları Hazreti Seyyid-üş Şüheda (a.s.), Beni Haşim'in gençleri ve Ashabı şehit olup şahadet ile bu dünyadan gittiler; Ancak Yezidin kirli meclisinde konuşulduğu sırada Hazreti Zeyneb (s.a.) (Ma Reeyna illa cemiyla)

([XII]) Kamil bir insanın gitmesinin, kamil bir insanın şahadetinin Allah velilerine göre güzel olduğunu, savaş ederek öldürülmüş olmanın değil belki Allah için savaşım vermenin önemli olduğu ve kıyamın Allah için yapıldığına dair yemin ediyor. (153)

DİPNOTLAR

-
- 1- 1/9/1357' deki konuşması
 - 2- 14/9/1357'deki konuşması
 - 3- 7/9/1358'deki konuşması
 - 4- 6/10/1357'deki konuşması
 - 5- 2/11/1356'deki konuşması
 - 6- 4/8/1360'deki konuşması
 - 7- 4/8/1360'deki konuşması
 - 8- 10/9/1357'deki konuşması
 - 9- 1/9/1357'deki konuşması
 - 10- 6/10/1357'deki konuşması
 - 11- 6/3/1361'deki konuşması
 - 12- 26/3/1359'deki konuşması
 - 13- 26/2/1362'deki konuşması
 - 14- 9/4/1358'deki konuşması

- 15- 7/4/1358'deki konuşması
- 16- 14/8/1357' deki konuşması
- 17- Velayeti Fakih, s. 11.
- 18- 10/3/1358' de ki konuşması
- 25/7/1361'deki konuşması
- 19- 14/8/1359'deki konuşması
- 20- 13/4/1358'deki konuşması
- 11/9/1357'deki konuşması
- 21- 11/9/1357'deki konuşması
- 22- 3/8/1357'deki konuşması
- 23- 18/9/1357'deki konuşması
- 24- 9/3/1358'deki konuşması
- 25- 18/6/1360'deki konuşması
- 26- 30/12/1366'deki konuşması
- 27- 30/12/1366'deki konuşması
- 28- 7/4/1358'deki konuşması
- 29- 11/9/1357'deki konuşması
- 30- 3/8/1357'deki konuşması
- 31- 6/3/1350'deki konuşması
- 32- 15/4/1358'deki konuşması
- 33- 30/7/1358'deki konuşması
- 34- 17/4/1358'deki konuşması
- 35- 11/9/1357'deki konuşması
- 36- 16/7/1360'deki konuşması

- 37- 15/3/1360'deki konuşması
- 38- 15/3/1360'deki konuşması
- 39- 25/7/1361'deki konuşması
- 40- 26/3/1359'deki konuşması
- 41- 6/1.0/1357'deki konuşması
- 42- 9/4/1358'deki konuşması
- 43- 7/4/1358'deki konuşması
- 44- 8/3/1358 'deki konuşması
- 15/4/1358'deki konuşması
- 45- 12/6/1358'deki konuşması
- 46- 30/7/1358'deki konuşması
- 47- 34/3/1358'deki konuşması
- 48- 15/4/1358'deki konuşması
- 49- 13/4/1358'deki konuşması
- 50- 17/4/1358'deki konuşması
- 51- 10/10/1358'deki konuşması
- 52- 3/8/1358'deki konuşması
- 53- 4/8/1360'deki konuşması
- 54- 13/7/1362'deki konuşması
- 55- 7/4/1358'deki konuşması
- 56- 9/6/1360'deki konuşması
- 57- 15/4/1358'deki konuşması
- 58- 19/11/1357'deki konuşması
- 59- 30/7/1358'deki konuşması

- 60- 18/12/1360'deki konuşması
- 61- 2/7/1358' deki konuşması
- 62- 10/3/1358'deki konuşması
- 63- 11/9/1357'deki konuşması
- 64- 17/6/1360'deki konuşması
- 65- 9/10/1358'deki konuşması
- 66- 25/7/1361'deki konuşması
- 67- 25/7/1361'deki konuşması
- 68- 13/7/1362'deki konuşması
- 69- 1/9/1357'deki konuşması
- 70- 25/7/1361'deki konuşması
- 71- 25/7/1361'deki konuşması
- 72- 30/7/1358'deki konuşması
- 73- 18/9/1357'deki konuşması
- 74- 22/7/1361'deki konuşması
- 75- 3/8/1357'deki konuşması
- 76- 30/7/1358'deki konuşması
- 77- 4/7/1358'deki konuşması
- 78- 4/8/1357'deki konuşması
- 79- 11/9/1357'deki konuşması
- 80- Mart 1342'deki konuşması
- 81- 2/11/1356 'deki konuşması
- 82- 13/11/1357'deki konuşması
- 83- 29/1/1358'deki konuşması

- 84- 17/6/1358'deki konuşması
- 85- 30/3/1361'deki konuşması
- 86- 25/7/1361'deki konuşması
- 87- 10/1/1361'deki konuşması
- 88- 26/2/1362'deki konuşması
- 89- 1/8/1362'deki konuşması
- 90- 29/8/1358'deki konuşması
- 91- 14/8/1358'deki konuşması
- 92- 30/3/1361'deki konuşması
- 93- 29/8/1358'deki konuşması
- 94- 30/3/1361'deki konuşması
- 95- 30/3/1361'deki konuşması
- 96- 17/4/1358'deki konuşması
- 97- 30/3/1361'deki konuşması
- 98- 4/7/1358'deki konuşması
- 99- Siyasi ve ilahi vasiyetname
- 100- 16/5/1365' de ki konuşması.
- 101- Keşf-ul Esrar, s. 173,174.
- 102- Keşf-ul Esrar, s. 174.
- 103- 4/8/1360' deki konuşması
- 104- 29/8/1358'deki konuşması
- 105- 17/4/1358'deki konuşması
- 106- 29/8/1358'deki konuşması
- 107- 30/3/1361'deki konuşması

- 108- 30/7/1358'deki konuşması
- 109- 14/7/1359'deki konuşması
- 110- 30/7/1358'deki konuşması
- 111- 30/3/1361'deki konuşması
- 112- 14/7/1359'deki konuşması
- 113- 4/8/1360'deki konuşması
- 114- 25/7/1361'deki konuşması
- 115- 29/8/1358'deki konuşması
- 116- 29/8/1358'deki konuşması
- 117- 28/8/1358'deki konuşması
- 118- 30/3/1361'deki konuşması
- 119- 17/4/1358'deki konuşması
- 120- 30/3/1361'deki konuşması
- 121- 30/7/1358'deki konuşması
- 122- 30/3/1361'deki konuşması
- 123- 25/8/1359'deki konuşması
- 124- 1/9/1357'deki konuşması
- 125- Siyasi ve ilahi vasiyetname
- 126- 14/8/1359' deki konuşması
- 127- 25/7/1361'deki konuşması
- 128- 30/7/1358'deki konuşması
- 129- 14/8/1359'deki konuşması
- 130- 4/8/1360'deki konuşması
- 131- 29/8/1358'deki konuşması

- 132- 29/8/1358'deki konuşması
- 133- 25/8/1359'deki konuşması
- 134- 25/8/1359'deki konuşması
- 135- 4/8/1360'deki konuşması
- 136- Keşf-ul Esrar, S. 173.
- 137- 4/8/1360' deki konuşması
- 138- 29/8/1358'deki konuşması
- 139- Siyasi ve ilahi vasiyetname
- 140- 14/8/1359' deki konuşması
- 141- 4/8/1360'deki konuşması
- 142- 4/8/1360'deki konuşması
- 143- 30/3/1361'deki konuşması
- 144- 21/3/1362'deki konuşması
- 145- 4/8/1360'deki konuşması
- 146- 25/7/1361'deki konuşması
- 147- 2/11/1356'deki konuşması
- 148- 14/9/1357'deki konuşması
- 149- 15/3/1362'deki konuşması
- 150- 6/10/1357'deki konuşması
- 151- 4/8/1360'deki konuşması
- 152- 30/3/1361'deki konuşması
- 153- Konuşmalar

NOT: Bütün tarihler Hicri Şemsi takvim esasına göre yazılmış olup şu anda 1372

(1993) yılında bulunmaktayız. Hicri Şemsi takvim aynı Türkiye'de kullanılan Miladi takvim gibi 365 güne sahiptir ve Türk takvimine göre 22 Mart yılın başlangıcı olmaktadır.

[I]- Bu şiar tarih boyunca teşeyyü mektebinin takipçileri tarafından söylenegelmiştir. Zira bu mektep âşıkları dünyada ilahi hükümleri uygulamak ve hakkı gerçek sahipleri (imamlar)' ne teslim etmek uğrunda zalimlerle yapılan mücadelelerde zafere ulaşmak veya bu yolda şehit olmayı kendileri için iftihar saydıklarından iki güzelliğten biri anlamına gelen "İhde El-Husneyn" şiarını demekteydiler. (Mütercim)

[II]- Bu Abdullah Zubegri'nin şiir beytinden bir parçadır

[III]- Rıza Han Pehlevi ve oğlu Muhammed Rıza

[IV]- El Luhufu Ela Getl-et Tuhufi, Şeyyid İbni Tavus, S. 181 ve de az bir değişiklikle El İhticac Ebu Mansur Tebersi, c. 2. S. 34-36.

[V]- Kamil-i Behai, İmadüd-Dırı Tebri, S. 300-301

[VI]- Fesatçı Pehlevi rejimi

[VII]- Mersiye okuma meclisleri, yani halkın belirli bir yerde toplanarak Ehl-i Bey t (a.s.) için ağıtlar yakılıp mersiyeler ve şiirler okunulan yer.) Mütercim.

[VIII]- Sıklet-il İslam Kuleyni, Hasan'ın senedi ile İmam Muhammed Bakır (a.s.) vasiyetlerinde kendisine eza edilip matem tutulması için sekiz yüz dirhem verilmesini buyurduklarını, rivayet etmişlerdir.

Ve yine Musikin senediyle İmam Cafer Sadık (a.s.)'dan rivayet etmişlerdir ki; "Babam buyurdu, ey Cafer! Malımdan bana ağlayıp sızlayacaklar için vakfet. Hac mevsimi Mina'da on yıl benim için ağlasınlar ve matem havasını yenileyerek mazlumiyetime sızlansınlar." Cila-ul Uyun- Muhammed Bakır Meclisi, S. 692.

[IX]- İmam Hüseyin (a. s.)'den nakledilmiştir ki buyuruyor: "Bizim için gözyaşı döken hiç bir kul yoktur ki Allah (c.c.) o sebepten dolayı ona cennette yaşamayı hak etmesin." (Behar, C. 44. S. 279.)

[X]- Ayetullah El-Uzma Hacı Şeyh Abdulkarim Ham Yazdi (1276-1355 H.K.) Şia'nın ondörd'üncü yüzyılda ki büyük fakih ve taklit mercilerinden biridir. Hacı Şeyh Abdulkarim Hairi Yazdi ön tahsilini tamamladıktan sonra Necef ve Semerra'ya sefer etti ve "Mirza Bozork Şirazi, Mirza Muhammed Taki, Şirari, Ahund Horasani, Seyyid Kazım Yazdi ve Seyyid Muhammed İsfehani Feşarki gibi büyük üstatların derslerinden faydalandı.

1332 (H. K.)'de Erak'a geldi ve 1340 (H.K.)'da da Kum'a müşerref oldular. O zaman büyüklerinin ısrarı ve iştihar eden sonra orada ikamet etmeye başladılar ve Kum Hoze İlmiyesini tesis ettiler,

unun Hoze'deki dersleriyle büyük alimler terbiyet oldu ki Hazreti Ruhullah'ın (r.a.) bunların ilk başında yeri vardır. Geride bıraktığı eserler şunlardır: Derr-ul Fevaid (Usul dalında) Es Selat, El Nikah, Er-Rezea, El-Mevaris (Fıkıh dalında).

[XI]- Geceleri bir yerde toplanılarak tarihi olayların canlandırılıp şiirlerin okunduğu temsil

[XII]- (Kerbela'da) gördüğümüz şey güzellikten başka bir şey değildi.)